

Lahvička harmonie

Je určena k postupnému průtokovému naředění (potencování) vlastní sliny vodou na jemnohmotnou úroveň. Na základě rezonance je produkt vysokého ředění schopen působit příznivě na jemnohmotný (z materialistického hlediska nehmotný) spirituální frekvenční organizační princip v člověku (též vitální sílu neboli dynamis), který může zlepšovat svou funkci a v delším průběhu času postupně vnášet do celého systému člověka harmonii, pozitivně ovlivňující fyzické orgány i mysl. Jde o působení na autopatickém principu, které je (podobně jako v homeopatii) vždy individuální, v závislosti na vnitřním karmickém stavu jedince.

Jednoduchou přípravu provádí obvykle osoba, jíž se působení týká, a to v domácích podmínkách, podle přiloženého stručného návodu a s použitím několika litrů obyčejné stolní vody. Z jednoho litru vody vzniká potence C 30. Pro přípravu vysokých potencií (500, 1M, 10 M atp.) lze lahvičku postavit pod běžný kuchyňský uhlíkový filtr, kde produkuje každou minutu C 100. Užití vysoko zředěné sliny je vždy jednorázové, a to na dobu zpravidla přesahující 3 měsíce, i při použití nižších potencií C 30 a pod.

Spolupůsobení zasvěceného poradce je velmi vhodné. Autopatický harmonizační proces je však možno postoupit v jednodušších případech i bez poradce, při samostatném použití, na základě stručných informací, připojených na požádání k výrobku a popisujících základní pravidla. Použití lahvičky harmonie může být i doplňkové a nenarušuje jinou péči.

Lahvička harmonie byla vyvinuta J. Čehovským a vyrobena speciálně pro účel harmonizace organismu. Vzniká ve sklárně z boritokremičitého laboratorního skla za zvláštních podmínek, zaručujících mimořádnou biologickou čistotu materiálu. Fluxní průtokové potencování vyzkoušel již Dr. Bernhardt Fincke v New Yorku před 150 lety. Postupné ředění vírovou metodou, na němž je založena lahvička harmonie, přináší novou kvalitu.

Většina úspěšných případů, uvedených v knize „Autopatie, cesta k tělesné a duševní harmonii“, byla řešena právě s pomocí lahvičky harmonie.

Další informace naleznete na <http://www.ecn.cz/alternativa>.
Cena lahvičky harmonie 500 Kč. Při jednorázovém odběru nad 5 ks sleva 20%. Na základě objednávky zašleme na dobírku.

alternativa
alternativa

Objednávky a informace:

Alternativa, E. Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5, tel.: 257 899 205
e-mail: alterkol@post.cz, <http://www.ecn.cz/alternativa>

38/2003

HOMEOPATIE

alternativa
alternativa

Anhalonium - posvátná látka pro nové tisíciletí ♦ Poznámky k Anhaloniu
Zkouška léku Anhalonium ♦ Případy Anhalonia ♦ Léčení vedlejších účinků očkování
Případ dítěte s náhlou slepotou ♦ Letní Workshop 2003 - Javorná

Homeopatická akademie v Praze

Po letošním horkém létě jistě přijde vhod něco homeopaticky hřejivého (similia similibus curantur). Zde jsou tedy informace k letošnímu školnímu roku:

Přednáška Dr. Tinuse Smitse 13. + 14. 9. FTVS, Vokovice

Pro 2.,3.roč., absolventy a další zájemce a hosty.

Po 4 letech jsme opět pozvali tohoto známého holandského homeopatického lékaře, m.j. autora do češtiny přeložené materie mediky. Jeho osobní přístup k homeopatii, který on sám nazývá „inspirující“, se skutečně pro mnohé z nás prokázal být hoden svého názvu.

Témata jeho přednášky:

Inspirující homeopatie – Nové poznatky v homeopatii – Problémové chování dětí – ADHD -Homeopatická léčba následků očkování: Autismus a agrese – poslední vědecké výzkumy předložené na kongresu v Chicagu v květnu 03; nové ověřené poznatky o vedlejších účincích vakcinace a jejich léčbě.

-Homeopatické a orthomolekulární léčení rakoviny ve vztahu k nové metodě známého indického lékaře dr. Ramakrishnana.

Termíny dalších pravidelných kurzů pro rok 2003:

20. + 21. 9. – 1. roč. – Botičská, úvodní lekce

18. + 19. 10. – 1., 2. roč. – Botičská (+ v So také 3. ročník společně s 2.roč., – pracovní seminář)

8. + 9. 11. – 1. + 2. + 3. roč. + abs. – FTVS, zkušenosti českých homeopatů

6. + 7. 12. – 1., 2. roč. – Botičská

Foto na obálce: slunce v mracích

HOMEOPATIE č. 38. Čtvrtletník pro klasickou homeopatii, 2003. Redakční rada: MUDr. Zuzana Hankeová, MUDr. Petr Pudil, MUDr. Luděk Ryba, Ing. Petr Mojžíš. Redaktor Mgr. Jíří Čehovský. Vydává nakladatelství ALTERNATIVA, Elišky Přemyslovny 380, 156 00 Praha 5, tel./fax: 257 922 331, e-mail: alternativa@ecn.cz, <http://www.ecn.cz/alternativa>. Autorské příspěvky a písemné i telefonické objednávky předplatného přijímá redakce. Cena jednoho výtisku včetně poštovného 55 Kč.

Anhalonium

Posvátná látka pro nové tisíciletí

Nancy Herrick, převzato z American Homeopath
Překlad Mgr. Jana Hollanová

Anhalonium, stejně jako pacient, který na ně homeopaticky reaguje, evidentně patří do rubriky zmatenost, pokud jde o identitu. Vědci se o něm zmiňují pod různými názvy již od roku 1651. Od nejstaršího zaznamenaného jména, *Peyotl zacatensis* (Hernandez 1651), přes přibližně dvacet dalších lidových názvů až po v poslední době oblíbené jméno *Lophophora williamsii*. Mezi domorodými peyoteros se rovněž traduje zdánlivě nekonečný počet jmen pro tuto všemocnou rostlinu, která jim umožňuje přístup k jejich božstvům... Výraz *Anhalonium* znamená „bez svatozáře“, což je dokonalá metafora pro přechod mezi světy, jež umožňuje peyoterovi. Možnost okamžitého přístupu do nebe, jako by byl anděl – až na to, že mu chybí svatozář. Případ č. 3 Jayeshe Shaha „Bez svatozáře“ byl prezentován na videozáznamu na semináři Maui akademie '94. Mnozí účastníci upozorňovali, že pacient působí velmi výrazně „jako světec“.

Kaktus: *Lophophora williamsii*

Lidové názvy: Peyote, Mescal, Mescalito, Hikuri

Tyto názvy pocházejí z dávných dob. Za časů našich prapradědečků byl jeden můj dávný prapředek Mara' aka'me (kmenový šaman). Poslyšte příběh z těchto dávných dob. Tehdy ti staří, o kterých vyprávím, řekli jeden druhému: „Jak to zařídit, aby nastala jednota všeho?“ A jiný řekl: „Ach, je to krásná věc, to, co je náš život, Je to Hikuri (peyote).“ A další řekl: „Je to jako překrásná květina. Je to jako Jelen. Je to náš život. Musíme se vydat (na peyotovou pouť), která nám umožní vidět náš život.“ Raimond Medina Silva, huicholský šaman.

P. T. Furst, citováno z knihy *The Flesh of Gods (Tělo bohů)*

Věk vodnáře je za dveřmi a nyní, na rozdíl od časů úsvitu, kdy mnohým připadalo nutné užívat tuto látku v hmotných dávkách, se esence či stav nesmírně magické, mystické a posvátné substance bude stále více projevovat v našich bytostech formou přirozeného evolučního procesu. Tento stav, jako veškeré stavy léků rostlinné, zvířecí i nerostné říše, bude mít zdravý „celistvý“ obraz, a na druhé straně i nezdravý „ne-volný“ aspekt, který se bude manifestovat prostřednictvím symptomů a který můžeme léčit homeopatickými přípravky.

Anhalonium, které je domovem v Severní Americe, roste téměř výlučně v písčitých půdách v povodí Rio Grande (Texas) a v Chihuahuanské poušti v severním Mexiku. Často roste v houštinách meskitu nebo kreozotu, stíněných yukou nebo Euphorbií antisiphiliticou (Furst). Rostliny vyrůstající nízko při zemi mají obvykle asi pět centimetrů v průměru. Tělo rostliny je „bez páteře“, měkké, šedomodrozelené barvy, baňaté a poseté krátkými chomáčky bílých, plstnatých vláken (strychnin). Na jaře kvete něžnými růžovobílými kvítky. Sklízí se vrcholové části rostlin, které obsahují meskalin, alkaloid, jenž může vyvolávat halucinogenní účinky, když je požit přímo nebo ve formě čaje.

Účinky peyotu patří k nekomplexnějším a nejproměnlivějším mezi halucinogenními rostlinami. Intoxikace peyotem se vyznačuje vizemi v jasných barvách, které se pohybují jako obrazy v kaleidoskopu a jsou často doprovázeny sluchovými, chuťovými, čichovými i dotekovými halucinacemi. Běžně se dostavuje pocit beztíže, makroskopie, depersonalizace a změněné vnímání času či jeho úplná ztráta.

Peter T. Furst, *Tělo bohů*

...Nádhera a zázračnost čiré existence, jakou nedokáže vyjádřit ani to nejvyšší umění... mě na chvíli přenesly ze světa oddělených malých „já“, času, morálních soudů, utilitárních úvah, sebeprosazování, nafoukané sebejistoty, přeceňovaných slov a idolatricky uctívaných pojmů. ...bezpochyby nejneobyčejnější a nejdůležitější zážitek na této straně Blažené vize.

Aldous Huxley, *The Doors of Perception* (Brány vnímání)

Peyot ovlivňuje severoamerickou kulturu už od předkolumbovské éry nejen tím, že umožňuje „nadpřirozené“ zážitky, ale i svými léčebnými účinky. Staří Aztékové se při peyotových rituálech domnívali, že pojídají těla bohů.

Základní principy Peyotistické církve: víra v jediného Boha, který s lidmi jedná prostřednictvím duchů, zejména „vodního ptáčka“ nebo „hromového ptáčka“, který odnáší modlitby k Bohu. Peyot umožňuje každému jedinci komunikovat přímo s Bohem a s duchy formou kontemplace a vize, každý od nich může získat duchovní sílu, vedení a uzdravení.

Život je pro Huicholy předmětem neustálé modlitby, podle jejich představ je zavěšen kdesi nad námi, a je třeba ho dosáhnout.

Carl Lumbholz, Mexiko 1902

Peyotové rituály se konají kolem hliněného oltáře ve tvaru půlměsíce umístěného v típi. Je zapálen posvátný oheň. Bohoslužbu trvající celou noc řídí jeden z náčelníků. Při obřadu se účastníci modlí, zpívají, obřadně pojídají peyot, provádějí vodní rituály a hodně kontemplují. Nejdůležitějšími hodnotami jsou bratrská láska, ro-

dinná vzájemnost, soběstačnost prostřednictvím vytrvalé práce a nepožívání alkoholu. To jsou základy Meskalitova učení.

Verandera seděla celé hodiny bez pohnutí, ruce ovinuté kolem kolen, oči zavařené. Když přišla noc, Lupe kolem ní rozmístil svíčky, aby ji chránil proti útokům čarodějů ve chvílích, kdy se její duše pohybuje mimo tělo. Většina ostatních byla úplně bdělá a zakoušela různé stupně exaltace, byli nesmírně šťastní a obdaření zdánlivě nekonečnou energií. Zpěv a tanec ustávaly, jen když Ramon odložil housle, aby tiše komunikoval s obřadním ohněm nebo recitoval příběhy o první pouti.

P. T. Furst, *Tělo bohů*

Další platný (a legální) způsob určení esence Anhalonia je homeopatická léková zkouška (proving). Pustila jsem se do tohoto úkolu v říjnu 1994 s deseti zkoušejícími. Zkouška byla senzačním zjevením, pokud jde o platnost úžasné kulturní tradice, která je s tímto kaktusem spojena. Zkoušející si během třítydenní zkoušky jednou až třikrát vzali dynamizované Anhalonium postupně rozředěné na 30C. Během této doby pečlivě zaznamenávali veškeré symptomy, sny, emoce nebo neobvyklé zážitky. Všichni zkoušející byli homeopaté, což je podle mého mínění velké plus, protože vědí, jaký typ symptomů je nejzajímavější a nejcennější. Samozřejmě nevěděli, jakou látku zkoušejí. Během zkoušky se objevovala tato témata:

1. Tichý, do sebe uzavřený poklid, spojený s neobvyklou schopností být velmi produktivní v práci beze spěchu či nervozity.

Žádný strach. Žádné soudy. Žádná úzkost nebo zlost v situacích, které by obvykle vyvolávaly takové emoce.

2. Nádherná, radostná sensualita, zejména zbystrěný čich (ve vzduchu zůstal jemný závan parfému zemřelé matky, také vůně zázvoru či jiných potravin), intenzivnější zrakové vnímání (zářivé barvy – hlavně červená, žlutá, modrá – ve snech i v bdělém stavu).

3. Potřeba někoho chránit v nebezpečných situacích. (Sen, v němž jeden zkoušející byl ve vězení se svou ženou. Unikli ještě s další dvojicí a šli nazí po ulici, když tu na ně kdosi zaútočil. Zkoušející se otočil a bez nejmenšího zaváhání mu probodl hrudník vidlemi. Neměl žádné výčitky svědomí.)

Je třeba si uvědomit, že stav, s nímž se setkáváme u pacienta Anhalonium, nemusí vždy být blažený, ale přesto bude vždy vyjádřen nějaký silný aspekt tohoto stavu. Někdy to může být jen touha po takovém stavu nebo sny o něm, nebo dokonce i schizofrenický stav se silnými religiozními či spirituálními aspekty. Zde jsou některé polarity, s nimiž se setkáváme u tohoto léku:

Klidný, tichý

Naprostá nesobeckost

Zvýšená schopnost vhledu

Angažovaný, odpovědný

hádavý

sobeckost

zmatenost

stažený do sebe

Mescalito je ochránce, protože s tebou hovoří a může řídit tvé jednání. Mescalito tě učí, jak správně žít. Můžeš ho vidět, protože je mimo tebe. Ale není jako učitel k máni pro každého, a také se nehodí pro každého. To je způsobeno nesrovnalostí mezi Mescalitovou neochvějnou morálkou a pochybným charakterem jedince. Mescalito ti vštěpuje smysl pro patričnost a tendenci zjednodušovat vzorce chování.

Učení Dona Juana, Yaquijská cesta poznání

Diagnostický software **KENT**

Počítačový repertorizační program je dnes základem přesného předepisování

Počítačové zpracování pacientových symptomů převyšuje výrazně jakékoliv „ruční“ či „papírové“ postupy rychlostí vyhledání, zpracování a zejména možnostmi analýzy. Počítač nenahradí homeopata, ale dá mu do ruky opravdu kvalitní a přesný nástroj. Kent je skvěle ovladatelný pro ty, kterým počítač k srdci příliš nepřirostl a dává mnoho netušených možností každému, kdo již propadl jeho kouzlu, především však vašim pacientům.

K DISPOZICI TŘI MODULY:

- a) Základní modul** obsahuje Kentovo Repertorium a Boerickovu Materii mediku. Cena 12 000 Kč.
- b) Modul Materia medica** obsahuje další 3 materie mediky od Kenta, Allena a Pulforda, celkem 1800 str. textu. Cena 5 000 Kč.
- c) Modul Murphyho Repertorium** pracuje stejným způsobem jako základní modul, ale navíc i s moderním, neobyčejně rozsáhlým textem. Cena modulu Murphy 7000 Kč. Je možné jej snadno připojit k již nainstalovanému programu.

Je možné si vybrat, jakou kombinaci modulů zvolíte, vždy však zároveň se základním modulem.

Program umí vyhledat všechny rubriky se zadaným lékem a vytvořit tak pro vás podrobnou **materii mediku** jakéhokoliv, i málo známého léku. Nalezne v textu jakékoliv slovo – symptom. Dává možnost analyzovat výsledek repertorizace se zvýšením hodnoty „malých“ léků, s posílením výrazných symptomů nebo jen podle malých rubrik. Možnost editace rubrik i léků, přepisování nových rubrik i léků. Klepnutím na odkaz se dostáváte přímo do spřízněné rubriky.

Kent umožňuje vedení kartotéky pacientů s podrobnou dokumentací o jednotlivých případech.

Demoverzi lze získat zdarma na Internetu na adrese <http://www.ecn.cz/alternativa>, nebo objednat na dobříku za 150 Kč. Po dohodě možno osobně vyzkoušet v Alternativě.

Poznámky k Anhaloniu

Paul Herscu

Překlad Jana Hollanová

Paul Herscu, N. D. je autorem knihy Homeopatické léčení dětí. Hodně učí a je vydavatelem The New England Journal of Homeopathy.

Když jsem začal studovat homeopatii, byla tu skupina velkých, běžných léků, které byly známé hlavně svými klíčovými symptomy a nebo ojedinělými symptomy. Medorrhinum a Tuberculinum pro mě například byly takové – neúplné obrazy léků, které toho moc nevyprávěly. Když jsem začal praktikovat, zjistil jsem, že existují jisté poměrně konsistentní vzorce, s nimiž se setkáváme u pacientů, kteří tyto léky potřebují. Jen díky tomu, že jsem si je zaznamenával, jsem začal těmto lékům stále více a lépe rozumět. Smyslem věci ovšem nebylo pouze rozšiřovat seznam možných symptomů, ale rozvíjet porozumění podstaty léku, co je jeho základní a jednotící ideou, která lék „drží pohromadě“, takže může stát sám o sobě a reprezentovat celou pacientovu bytost. A skutečně, ukázalo se, že léky jako Tuberculinum a Medorrhinum mají celou materii medicu. Začal jsem si tyto případy zaznamenávat a napsal jsem pediatriickou knihu a spoustu článků, založených na klinických případech a pozorování. Dnes těmto lékům zcela rozumíme a považujeme za samozřejmé, že mají plnou a širokou materii medicu.

Přetrvává však představa, že některé léky primárně ovlivňují mysl. Ve skupině léků, kam patří i Stramonium a Hyoscyamus, to byly vždy především mentální symptomy, které nás vedly k předepsání. Přesto existuje jejich kompletní a klinicky spolehlivá symptomatologie. V knize o Stramoniu, která má zanedlouho vyjít, jsem v úplnosti popsal své zkušenosti s tímto lékem, které, jak doufám, rozšíří naši představu, jak tento lék ovlivňuje celou bytost.

Uplatněme nyní tuto zásadu na takzvané malé léky. Lék jako například Anhalonium má popsaný jen charakteristický mentální obraz, a jeho plné vyjádření chápeme jen z velmi malé části. Doufám, že se mi podaří vysvobodit tento lék z omezené definice „mentálního“ léku a ukázat, že má plný a všeprostupující vliv na životní sílu a že se pacienti, kteří na tento lék reagují, uzdravili na všech, i na těch nejhlubších úrovních. Důvod, proč jsem si vybral právě tento lék, je dán skutečností, že dosud převládá představa, že nemoc je mentální konstrukce a že bychom měli předepisovat pouze podle mentální a emoční sféry. Ale co s pacientem, který nevykazuje žádné silné a jasné mentální symptomy, zato má velmi silné a pozoruhodné symptomy fyzické? Myslím, že by bylo užitečné vědět, že tyto symptomy patří k určitému léku. Pro pochopení léku je důležité znát, jak ovlivňuje i zbytek pacien-

tovy bytosti, nejen kvůli symptomu samotnému, ale především proto, abychom mohli plně rozvinout obraz léku.

Když někdo onemocní, znamená to podle homeopatické filozofie, že je to především životní síla, která se „rozladí“ jako první, a teprve potom se objeví symptomy na mentální/emocionální nebo fyzické úrovni. Jestliže popíšeme nějaký lék tak, že přednostně zasahuje mysl/emoce nebo rovinu fyzickou, vědomě rezignujeme na vyšší možné cíle, tj. popsat nemoc samotnou, a tím vyhmátnout a léčit skrytou příčinu a poté i projevy daného problému.

Doufám, že tímto článkem zahájím práci na komplexním popisu Anhalonia, abychom všichni dokázali lépe takového pacienta rozpoznat a úspěšně mu předepsat lék. Když se vrátíte ke svým případům Anhalonia, určitě nejen potvrdíte symptomy v tomto článku popsané, ale budete moci stavět na tomto obrazu, abychom mohli obraz léku ještě lépe zpracovat.

Anhalonium se dnes užívá stále častěji, možná i v důsledku drogové kultury 60. let. Na mnoho lidí, kteří někdy užívali halucinogeny, nebo na děti těchto rodičů může tento lék blahodárně působit. Je však i mnoho dalších lidí, kteří sice drogy neužívali, ale budou také podléhat jeho působení. Etiologické stresy, které indikují možnost příslušnosti k tomuto léku jsou: období naprosté izolace, vystavení děsivým událostem – například násilí nebo i filmy s násilnými scénami, nemoc s následnou ztrátou krve či nemoc, která pacienta extrémně oslabí. Často jde o kombinaci uvedených vlivů, které konstituují symptomy a přivádějí pacienta do vaší ordinace.

Snad je na místě ještě zmínit, že v důsledku těchto etiologických stresů Anhalonium vykazuje dichotomii, která je pro nás velmi užitečná a v konečné fázi vysvětlí větší část patologie. Může také poněkud osvětlit důvod, proč se v literatuře vyskytuje tak odlišné názory na tento lék.

V čem tato dichotomie spočívá? Na jedné straně chce Anhalonium zůstat naživu, tady na Zemi, v této existenci. Na druhé straně však chce odejít, „skoncovat s touto fází cyklu“. Tento stav podle mého názoru obsahuje některé prvky Cannabis indica, Hyperica, Stramonium, Phosphoru a Aluminy.

Propast, do níž se tito lidé mohou zřítit, se prostírá mezi láskou k životu a touze po tom, co je po životě. Tento nebezpečný tanec mezi životem a ne-životem vede k intenzivní patologii mnohem dynamičtější než u ostatních léků.

Zvykl jsem si očekávat několik typů pacientů, kteří mohou tento lék potřebovat. Jeden typ pacienta bude mít fyzické problémy, které ho ohrožují na životě. Jiní pacienti typu Anhalonium budou mít mentální nebo emocionální poruchy. Ještě jiní si budou stěžovat na naprosto nepatrné fyzické problémy, aniž by si uvědomovali, že jejich patologie je mnohem hlubší. Další typ bude vykazovat chronický únavový syndrom. Budou ho také potřebovat děti s ADD, autistickými znaky, anebo nějakým metabolickým problémem. V době, kdy navštíví homeopata, bude už většina pacientů Anhalonium hodně nemocná, anebo je možné, že bude snadné „nestrefit“ se do správného léku.

Dítě, které je přivedeno s ADD, snadno zaměňte za Cannabis indica, Baryta carbonica nebo Helleborus. Takové dítě, obvykle holčička, má dvojí tvář. Je ritualistická, ráda nosí stejné šaty, jí stejné jídlo nebo napodobuje určité lidi. Má však také úplně jinou tvář: chová se velmi uvolněně, snadno přechází od jedné události k jiné, a protože je „moc fajn, nic nenaznačuje, že vůbec nesleduje, co se děje. Když se zeptáte rodičů, co tím myslí, vysvětlí to: „Hodně jí toho za den uteče. Je to, jako by pořád snila. Třeba ji něco napadne, a tak ji to zaujme, že vůbec nevnímá, co se kolem ní děje.“ Jedná zmateně, jako třeba Baryta carbonica, ale přitom je extrovertní jako mohou být děti Cannabis indica. Stejně jako u Cannabis indica jí rodiče možná dají vyšetřit sluch, aby se přesvědčili, že normálně slyší.

Drobný rozlišující detail spočívá v tom, že dítě Cannabis indica, které má metabolickou poruchu, bude často ani ne tak stydlivé, jako spíše obrácené dovnitř, a mnohem více ritualistické. Bude třeba zjistit, zda nejde o autismus. Dítě Anhalonium naproti tomu může mít i tuto stránku, ale má i druhou tvář, která je mnohem extrovertnější a více reaguje na lidi a na vlastní smyslové vjemy.

Dalším odlišným rysem je, že extrovertní dítě Cannabis indica se dá v jakékoli situaci mnohem spíše zmást, pokud jde o to, co je jeho správná role, ale stále si udržuje jakési zásadní pochopení vlastní existence. Extrovert typu Anhalonium si bude plést sám sebe se svým okolím a ztrácet přitom individuální vnímání svého vlastního já.

Část pacientů Anhalonium se dostaví se závažnými fyzickými symptomy. Nejčastějším postižením jsou infekce dýchacích cest, jako bakteriální nebo virové pneumonie a těžké, život ohrožující astma, nebo zažívací problémy jako kolitida s krvácejícími vředy nebo Chroneova nemoc.

Tato skupina pacientů Anhalonium mívá společné symptomy. Opakovaně jsem zjišťoval, že pacienti jsou zimomřiví, někdy extrémně, jako by jakákoli snaha udržet tělesnou teplotu byla marná nebo jako by „spotřebovali“ všechnu energii. V důsledku toho se často zlepšují, nebo se zlepšuje jejich specifická obtíž, jako například bolest, teplem nebo teplými obklady.

Mají také tendenci ztrácet tělní tekutiny nějakou formou výtoky, jako je prudký průjem nebo krvácení, a tím se zhoršují. Může to být způsobeno zraněním nebo krvácením z vagíny nebo z rekta. Také se mohou hodně potit nebo mít extrémní produkci hlenu, se sinusitidou, opakovanými nachlazeními nebo hlenovitým průjmem.

Jiný typ pacienta přichází s chronickým únavovým syndromem (CFS). Tito pacienti se dělí do dvou podskupin. Jeden typ má ve skutečnosti mentální nemoc a je důkladněji popsán níže – tyto pacienti se domnívají, že jejich problémem je únava. Druhá skupina má naopak únavu jako hlavní problém. Při bližším zkoumání se však ukáže, že se nechovají jako typické případy s CFS. Mají v anamnéze případ extrémních energetických výdajů, způsobených mnohahodinovou každodenní prací po celá dlouhá období. Tento typ může být tak intenzivní, že člověka napadne Medorrhinum nebo Nux vomica. Tato skupina má tolik energie, že může být horko-

krevná nebo přinejmenším touží být venku nebo na čerstvém vzduchu. Protože jsou produktivní, spotřebovávají své zásoby energie a bývají extrémně unavení, a tím i zimomřivější. Dlouho touží po produktivním životě, po usilovné práci, s níž se „oženili“. Neustále myslí na svou práci. Představují si různé způsoby, jak by se dala dělat lépe, a jak by do své práce mohli zapojit i ostatní.

Nakonec už nemají co vydávat, už nejsou energičtí, a tak začnou toužit po minulosti. Stále ještě mají touhu a vůli, ale jsou stále méně schopni jakoukoli práci doopravdy uskutečnit. Tráví hodně času doma o samotě, nejsou schopni komunikovat s ostatními, a vzpomínají na nespoutaný život, když se ještě pohybovali mezi „živými“, byli užiteční a produktivní. Tato deprese, do které se dostanou, může skutečně vést až k sebevraždě, protože separace od ostatních živých bytostí je nesnesitelná. Už ani nevědí, co chtějí a nedokážou říci, co cítí a proč. Jistým způsobem jsou izolováni od ostatních, což je pro ně bolestivé. V jiných případech jsou téměř opakem osamocení, ztrácejí jasnost, schopnost jednat ze silného centra, a tak začnou být zmatení, nejen ve svém jednání, ale i pokud jde o identitu. V tom mi Anhalonium připomíná Aluminu – nedostatkem jasného směru, neschopností vyjádření a zmateností, pokud jde o vlastní já. Tento vyčerpaný stav pak začne připomínat mentálně nemocného pacienta Anhalonium. Pochopitelně popisují rychlý „sešup“ od aktivního člověka ke stavu vyčerpanosti, jsou tu však také určité mezistavy, neboť tento proces postupného hroucení může trvat celá léta.

Jiný případ Anhalonia je nejčastěji popisovaným typem. Těmto osobám v zásadě chybí ochranná slupka, kůže, která je odděluje od zbytku vesmíru. Vždy pro mě bylo nejzajímavější léčit právě tento typ, protože na mě velmi působí schopnost lidských bytostí skutečně prožívat propojenost s celým vesmírem, a současně mě děsí, stejně jako mého pacienta, jak neurčitě vymezené je naše malé ego, jak málo stačí, aby se člověk přestal cítit jako individualita. Takový člověk sedí přede mnou, ale vlastně tam ve skutečnosti není.

Zážitky, které v následujícím textu popisují, mi sdělili mí pacienti. Jedna žena měla jasnovidné sny o rodině a přátelích, které se vždy vyplnily. Jiná žena měla jasnozřivé sny vždy, když zemřel nějaký přítel nebo příbuzný. Vzbudila se uprostřed noci nebo ráno a řekla manželovi, že jistý člověk právě zemřel. Jiná žena vykládala manželovi, že země cítí bolest, že se otřásá, a osm hodin nato přišlo zemětřesení. Jiná paní viděla, jak kolem ní vanou hrůzné vichry, a příštího rána ji zastihla strašlivá bouře. Další žena se probudila a vyprávěla o nehodách, o kterých pak ten den psaly noviny. Opět jiná pacientka vždy přesně věděla, co lidé kolem ní cítí.

V životě některých z nich může hrát významnou roli náboženství. Religiózní zážitky mají určité společné kvality, ať jde o katolíky, židy, budhisty atd. nebo o lidi, kteří jsou silně spirituálně založeni, ale nejsou stoupenci nějakého organizovaného náboženství. Jedním společným rysem je, že velmi rychle ztrácejí kontakt s posvátnými texty a učením své církve. Už se jimi neřídí, protože je nepotřebují. Vypadá to, jako by

takový text sloužil k navození určitého stavu, ale pacienti Anhalonium se do takových stavů dostávají velmi rychle, a tak nepotřebují přísnou disciplinu. (Když religiózně založení lidé hovoří o důvodu, proč člověk potřebuje přísnou disciplinu, o tom, že je nutno vyhnout se rychlé cestě například prostřednictvím drog, často říkají, že když se nepřipravený člověk vrhne do tajemných hlubin vesmíru, bude sežehnut ohněm. Osobně se domnívám, že hovoří o degradaci, jaká se vyskytuje právě u Anhalonia.)

Jiná kvalita jejich religiózního prožívání je, že ztrácejí sami sebe. Mnoho náboženství zná různé stavy vytržení, stavy, o jejichž dosažení mnozí usilují celá léta, ale kterých dosáhnou jen někteří, a to jen nakrátko. Lidé typu Anhalonium do nich upadají velmi snadno. Jako by v takovém stavu žili neustále. Když jsem se na to zeptal jedné ženy, vyjádřila to velmi pregnantně: „Nejsem vlastně nábožensky založená. Jde jen o to, že každou chvíli, když to potřebuji, se spojím s ostatním vesmírem. Není to ani modlení nebo nějaká aktivní činnost, je to spíš propojení. Stanu se součástí života, částí celku, a jistým způsobem přestanu být sama sebou.“ To je naprosto přesný popis stavu Anhalonia, o tom není nejmenších pochyb!

Dichotomie zmíněná na začátku tohoto článku hraje u tohoto typu Anhalonia stále větší roli, a nakonec přivodí jejich zkázu. Zpočátku nejsou u tohoto typu Anhalonia žádné problémy. Všichni je mají rádi, mají rádi jejich vnímavost a schopnost empatie. Tito pacienti totiž mají přímo záviděníhodnou meditativní, extatickou stránku, schopnost vidět, slyšet a cítit krásu, která je mimo čas a dává jim pocit, že jsou zajedno s bohem. Časem však jejich schopnost udržet představu sebe sama, své vlastní touhy, pocit vlastního ega, zmizí. Teď na ně druzí působí až příliš. Všichni kolem nich musejí chodit po špičkách. Anhalonium je teď až příliš vnímavé. Proces autodegradace pokračuje. Zatímco dříve pacient cítil lásku a radost při pohledu na přírodní scenérii, na život a přírodu, při poslechu hudby, měl rád různé vůně, teď ho tytéž podněty obtěžují. Vnější podněty jsou téměř nesnesitelné. Pacienti přestanou vnímat hranici, kde končí jejich osobnost a kde začíná zbytek vesmíru.

Tento stav pak vede k proslulým symptomům Anhalonia. Po delší době, jsou-li vystaveni stresu, nastává dezorganizace mysli a zmatení vlastního já, záměna vlastního já a přírody. Dostávají se nyní do stavu, kdy už nepoznávají sami sebe, své myšlenky, až nakonec s tím chtějí skoncovat a zemřít. Konec konců, „smrt také není žádná výhra, je to jen pokračování toho, co bylo před životem.“

A v tomto bodě se vynořuje zmíněná dichotomie. Stejně jako všichni ostatní lidé i tyto pacienti chtějí žít, prospívat a být úspěšní. A přece se chtějí spojit s tím, co je před životem, odkud, jak tuší, přicházejí, a kam po smrti opět směřují. Avšak tato stránka, ačkoli po ní všichni do jisté míry toužíme, neboť se všichni chceme dotknout oné jiskřičky existence, nahlédnout za hranici života, nemůže prospívat životu. Je to věc, které se můžeme dotknout, ale není to místo, kde bychom mohli spočinout, kde bychom mohli žít. Nemůže prospívat životu.

Často jsem promítal videozáznamy s pacienty Anhalonium a účastníkům semináře vždy připadalo, že jde o skvělý a zdravý mentální stav. Jenže my nejsme stavěni na to, abychom v takovém stavu žili, můžeme ho zakoušet jen dočasně, a proto Anhalonium onemocní. Proto dojde k oné extrémní mentální dezorganizaci, proto se objeví ony život ohrožující poruchy. Žítí v takovém stavu spotřebuje i materiál, z něhož je stvořeno fyzické tělo.

Anhalonium se do jisté míry podobá Stramoniu: Stramonium se pouští do temné, zlé stránky existence – do samotného pekla, kdežto Anhalonium se vydá opačným směrem. Oba však směřují k místům, kde ohraničené já už nemůže existovat.

S pokračující patologií se přání, či spíše schopnost udržet rozdíl mezi sebou a zbytkem stvoření, zmenšuje. Na mentální úrovni se to projevuje zmateností. Fyzicky se to projeví průjmami, krvácením, únavou, pocením. Je to jako by se pacientova kůže rozpouštěla nebo se stávala propustnou, už nepředstavuje žádnou přirozenou, zásadní překladu mezi ním a světem. Místo toho se stává součástí všeho, součástí minulosti, současnosti i budoucnosti. To je možná důvodem běžných etiologií zmíněných na začátku. Tyto etiologie mají všechny podobný výsledek – spotřebují energii a zbaví člověka ochrany před okolním prostředím.

Jako reakce na dezorganizaci se objeví symptomy, které mají pacienta udržet pohromadě, podobně jako u Platiny a Anacardia, například nepříjemné pocity kolem hlavy, hrudníku nebo břicha. Člověk je naplněn zoufalstvím. Už nedokáže fungovat, už nemůže pracovat, je paralyzován životem a stresy, které přináší. Zmatečnost, zoufalství, nejistota a strach teď ovládají jeho život. Může mít strašný strach ze smrti. Patologie postupuje, a on nevidí žádný důvod, proč by měl žít, co je vlastně smyslem života, vždyť všechno je tak bolestivé. Kdybyste je viděli v tomto okamžiku, asi byste jim nezáviděli. V tomto bodě je snadno pozorovatelná a pochopitelná známá idea duality, podvojně existence.

V raných stádiích vývoje můžeme pacientovi Anhalonium závidět, že doopravdy cítí puls vesmíru. Ale postupem času se tato jeho část začne neúměrně zvětšovat a on ztrácí hranice osobnosti. Ta jeho část, která je naživu a chce žít, si zoufá a brání se. Tyto dvě stránky popisují jiní homeopaté: jako jednu, která tvrdě pracuje, a druhou, která je k práci lhostejná. Stránku, která se bojí smrti a chce žít, a stránku, která si ze smrti nic nedělá. Ve skutečnosti však jde o kontinuum. Možná se nesetkáte s extrémním typem. Pacient může trpět průjmami, pocením, slabostí, s náznaky citlivosti na prostředí. Může to být Anhalonium i v tomto bodě, když pochopíte, že se patologie vyvíjí tímto směrem. Můžete mít nutkání dát mu Phosphorus nebo Chinu, ale jestliže potřebuje Anhalonium, můžete mu pomoci, aby se neodtrhl od reality.

Prosím, zapamatujte si tuto informaci a rozvíjejte ji dále, abychom rozšířili chápání tohoto léku. Sbíráním postřehů a zkušeností můžeme společně vybudovat silnější a spolehlivější materii medicu.

Zkouška léku Anhalonium

Převzato z American homeopath
Překlad Mgr. Jana Hollanová

MYSL

Bystrost

„Nadupaná“ energií jako živočich. Vždy připravená, ve střehu. Vše si uvědomuje. Opatrná. Vyrovnaná a ostražitá. Vyšší vibrace (9).

Úzkost

Poněkud úzkostná kvůli synovi, který cestuje, už měsíc o sobě nedal vědět (1).

Úzkost v hrudníku (9).

Úžasně klidná (1), pocit blaha (5).

Plná energie, cítila se dobře, pocit blaha. Klidná (5).

Právě teď si připadala klidná, nebyla úzkostná, přestože měla hodně práce, netrápilo ji to. Soustředěná. Sebedůvěra (2).

Všechny problémy v práci se snadno vyřeší. Před lékem jí to přerůstalo přes hlavu. Velmi výrazný rozdíl po léku. Cítí se dobře, není unavená (2).

Je spokojená, soustředěná celý den. Workshop vedla jedna zdravotnice, vydařil se. Žádné úvahy o dětech, které jsou celou noc vzhůru. Obvykle mívala pocit, že rodiče, kteří vodí děti na večírky, se svými dětmi šaptně zacházejí. Záleží jí na dětech, ale nerozčilovalo ji to. Nedělá si starosti kvůli ničemu... to je u ní neobvyklé. Nahlédla, co dělá špatně: musí být jemnější. Zatřásla mužem, a on se zhroutil, uvědomila si, že je delikátní. Nové způsoby, jak se k němu chovat. (2)

Období plné stresu, ale velmi klidná, bez problémů. Velmi nabitý život, ale nestrádá. (3) Chodí plavat, má chuť si hrát. Ve vaně s horkou vodou si uvědomuje, že se kdysi ráda potápěla, a pod vodou otvírala oči, je to pocit jako v děložce. Pociť bez tíže, teplo a vzdáleně vidí své končetiny. Klid, který cítí, je podobného druhu, pocit bezpečí a pohodlí jako v teplé vodě. Nekomplikovaný. V míru sama se sebou (1).

Velmi jemný, tichý a klidný pocit. Pociť blaha. Přestože má hodně práce, není nervózní ani úzkostná.

Velmi dobré. Potěšilo by mě, kdybych dostala tenhle lék schválně (1).

Stále se cítím velmi klidná, přestože v situaci, kdy je spousta práce, bývám obvykle vytočená, ale stále se cítím velmi ve své kůži a v kontaktu se svým já. (1). Překypuji životem a prací. Pociť, že je na všechno spousta času (1).

Poklidná, introvertní nálada, kdy si sama stačím. Ve vodě mi bylo moc dobře, potápěla jsem se, hodně dobré pod vodou. Je to fajn, protáhnout se a připadat si, že nic nevážím (1).

První večer měla PMS – obvykle těžké období, jako v mlze, ale tentokrát se cítím skvěle, jasný tah na bránu, dynamická. Příští den ještě lepší. Energická, líbí se mi to. Udělala toho spoustu, zvládla spoustu. Strašně moc práce, ale žádný problém.

Hluboký pocit blaha pokračuje, souvisí s pocitem kontaktu se svým já (1).

Tento pocit kontaktu se svým já a s něčím, co mě přesahuje, mi i nadále dává radost (1).

Jsem silná, vytrvalá, schopná mít ráda celý svět. Cítím se spokojeně. Nohy a ruce se mohou pohybovat. Můžu se procházet. Otevřená a soustředěná. Jsem ve svém světě a je o mě dobře postaráno (9).

Spontánní, schopná vyjadřovat štěstí, únavu, sama v sobě, velmi pravdivým způsobem. Necítím se tak rozpačitá, když mluvím s ostatními. Uvažuji, jestli plácám hlouposti, ale je mi to jedno. Mám pocit, že se osvobozuji (1).

Cítím se skvěle, spousty energie, spokojená, těším se, co mi den přinese. Raduji se z věcí, cvičím v posilovně, cítím se skvěle (9).

Otupělost

Během dne četla věci stále dokola, zapomínala, dalo jí práci něco zorganizovat, nemohla si vzpomenout na slovo „srdce“ (9).

Otupělá, mentálně pomalá (9).

Hlava nechápavá, mentální otupělost. Malý rozsah. Malé dítě celý den před televizí. Úzké vyjadřování. Otupělost. Rezignace. Volné asociace v bdělém stavu (9).

Nedokáže si poradit s hlavolamem (9).

Podrážděná, netrpělivá.

Odpoledne netrpělivá vůči dítěti, když bolí hlavu (5).

Zkroušenost

Pocit, že nedokážu udržet život pohromadě. Velké úsilí. Drtí mě odpovědnost. Je toho na mě moc. Trápím se (7).

Klid

Klidná a přemýšlivá, jakoby hluboká důvěra, že všechno dobře dopadne, není třeba se rozčilovat. Nepřilíší společenská, nepotřebuju lidi, ale ráda s nimi mluvím nebo je vidím. Introspektivní nálada, kontakt se svým já (1).

Stále se cítím velmi klidná, toužím se schoulit v křesle a snít si (1).

Roztěkanost

Spousty fyzických pocitů, nejraději bych se procházela, pocit, že potřebuju prostor, nechci být zavřená (9).

Smutek

Jsem smutná, jako bych na něco zapomněla nebo někomu ublížila nebo udělala něco nepoctivého. Jakoby pocit viny, ale nenapadá mě nic konkrétního. Soucit s každým, komu se něco stalo. Všímám si, že vnímám jasněji pocity druhých (1).

Umřel mi jeden pes – pacient, a přestože jsem jeho případ dostala jen pár minut předtím, než umřel, byla jsem smutná a plakala jsem. Vyčítala jsem si, že kdybych nebyla sobecká a uvědomila si naléhavost případu, mohl pes žít (1).

Smutek nad stavem světa při sledování zpráv a čtení novin (5).

Smyslové vjemy

Chci být někde mezi skalami a stromy, přitahují mě, jako by mi chtěly něco sdělit, což obvykle chtějí. Všímám si barev, stínů, stromů proti obloze, náhle květiny na chodníku (1).

Postoj, že chci o sebe pečovat, dopřát si vonné koupelové sole a pleťová mléka po koupeli, obléct se do hezkých šatů a připadat si dobře. Téměř sensualita, rozkoš z péče o sebe (1).

Citlivost na vůně – zázvor je neobvykle silně cítit. Nikdo jiný to nezaznamenal. Připadalo mi, že se zalknu (5).

V obchodě cítím parfém, jaký používala má maminka. Procházela jsem se sem a tam tím místem a čichala tu vůni, trochu mě to rozesmutilo, stýskalo se mi po ní (1).

Přemýšlivá, klidná nálada. Přitahuje mě to zvláště ke skalám, když jsem si vyšla na procházku do hor. Lehla jsem si vedle skály pokryté mechem, která mi připadá velmi přátelská, zanechává ve mně pocit vřelosti na celý den (1).

Šla jsem si zaplavat do moře, což je neobvyklé, protože většinou nemám ráda studenou vodu, velmi příjemné (1).

Je mi příjemný chladivý pocit a vzduch na těle (9).

Měla jsem chuť vyjít ven, abych cítila chlad na tváři. Hluboké zážitky, ale omezený rejstřík zkušeností (9).

Dotyk, odpor k.

Povznesený, osamělý pocit (9).

Loučení s někým, koho už neuvidím, chtěla vychutnat ten okamžik (9).

SPÁNEK, SNY

V bdělém stavu: Prudká řezavá bolest v břiše. Pocit jako při průjmu. Nepříjemná plynatost jako v těhotenství. Větry neodcházejí. Cítila nucení. Pak se uvolnila, velké množství stolice. Cítila se >> hluboce pročištěna. Po zbytek noci spala dobře (2).

SNY

Erotické

Velmi bizarní sexuální sen: máslo, umělé penisy a zemětřesení (8).

Úzkost

Sen: Úzkost, panika, spěch, jdu se vdávat. Šaty rozpárané, nesprávné boty, žádné květiny. Spěch (6).

Zvířata:

Velký houf zvířat v lese, odvádím nějaké klokany a psy do bezpečí. Musím je chránit. Musím se postarat. Dva ohromní, přátelští psi. To, co je honí, to schytá (4).

Vedu koně do ohrady. Potřebuje ještě vycvičit. Je tvrdohlavý, ale rezignovaný. Nechce poslouchat (9).

Dívám se z výšky na králíčata, která mají lepru. Pocit: Ach jo, to je hrozné (6).

Jezdím na koni na velkém ranči (6).

Jedu někam se svými airdaly (umřeli před několika lety a mně se o nich jednou za měsíc zdává), uvažuji o tom, že půjdu studovat medicínu a že jsem na to moc stará, ale stejně mám radost (8).

Dva dobrmani, jedna březí fena, koupila jsem pro ně spoustu masa, dělalo mi starosti, jestli to není psí maso (8).

Příbuzní:

Hádka s rodiči. To není dobré (5).

Pocit, že mi chybí důvěrnější vztahy s rodinou (5).

Sestra se vdává, tajná svatba. Rodina zuří a připadá jim, že byli vynecháni (7).

Velký večírek s Barbarou Mandrell v roli hostitelky. Smyslem večírku bylo přivést černou ovci rodiny zpět do houfu. Téma odpuštění, ale bylo to jen na oko (6).

Jedu autem na předměstí. Lidé na ulicích panicky pobíhají. Zvuk sirén, je cítit kouř. Přijíždím do čtvrti, kde bydlí moje sestra. Otec a bratr říkají, že sestra a její děti jsou nezvěstní. Snažíme se

je najít, ale policie nám v tom zabrání. Pocit bezmoci, zármutek, šok (6).

Nepříjemný pocit z prostředí:

Ve zříceninách s kamarádkou. Divný pocit, neměly bychom tam být. Velmi stará zeď se rozpadá. Zlověstný pocit. Ve dne, o samotě. Úzkostný pocit. Musím pryč (5).

Jedeme na kole v prostoru hanfordského skladu nukleárního paliva, jako by to byl zábavní park ministerstva energetiky. Manžel chtěl sjet z cesty, ale já mu říkám: „Ne, všude kolem je tu plutonium, neměli bychom tu být, nepatříme sem.“ (6).

Manžel a já jsme přišli o šaty, snědli jsme obložené chleby mezi prostěradly a chystali jsme se jet domů. Ztratili jsme se v neznámé krajině. Náhle mě napadlo: „nemůžu jet na kole nahá!“, a tak jsme se oblékli. Boty vypadaly jako hasičská auta. Pak přijelo hasičské auto a prodávalo zmrzlinu (10).

Jídlo

Touží po plněných vinných listech (2).

Téma jídla: velmi neobvyklé, prochází restaurací. Všichni oblečení v černém. Lidé u stolů, vůně jídel (4).

Děti čekají na velký hrnc barevného jídla k uvaření. Pestrobarevné. Nemám hlad (4).

Prodáváči u Macyho rozdávají skořicové rohlíčky ve tvaru koček. Mám radost, hlavně proto, že jsou celozrnné, pšeničné (6).

Sen: Ve velmi elegantní restauraci s přáteli. Jídlo je velmi čisté, organické, krásné, kuchyně nového stylu „fu-fu“. Všichni střídavě vykládají, jak chutná jejich jídlo. Já mám fazolový nákypro-

ložený zeleninou, česnekem. Chutné, bylinkové, květinové. Velmi kreativní sen, intenzivní a krásný (6).

Ponížení

Na veřejném místě jsem se musela vyprázdnit. Šla jsem do skříně se šaty. Skvrny od exkrementů po celé místnosti. Musela jsem to uklidit. Cítila se ponížena. Nemám kontrolu nad situací (4).

Lidé

Sny: Obvyklé – práce, lidé, děti (2).

Sny: Sen o flirtování. Smíšený sen o lidech z doby studií. Scény z poslucháren, večírků, bytů kamarádů. Potkávám lidi, příjemné, žádná konkrétní pointa (6).

Děti, zlost se dá snadno odvrátit. Dobrý pocit.

Sen o nové klinice, příliš mnoho nábytku; hrubí a nepříjemní lidé. Byla jsem na ně také hrubá (2).

Jedu v autě. Zastavím na mostě, kde čeká sponuta lidí. Musela čekat 35 minut, ale trpělivá (3).

Na venkovském statku s manželkou a kamarády. Za farmou pole plné květináčů s uschlými rostlinami. Nějaká žena je sklízí a říká, že nechtěla sebrat všechnu sušenou hořčici. Sud plný vyřezávaných vidlí, hrábí, nástrojů, z jednoho byl udělaný hudební nástroj. Byl ze sítí či rákosu, asi metr a půl dlouhý, s výhonky bojínku na konci. Přišla ke mně nějaká žena a jakýsi holohlavý přátelský muž, a já jsem se ženy zeptal, jak se má. Stydlivě se usmála a beze slovo se vzdálila, žádné skutečné emoce.

Kupoval jsem nemovitost od Rusů, pak sledoval přehlídku. Někoho v místních novinách nazvali místním ožralou, s já jsem psal tiskovou opravu. Koupě nemo-

vistosti se nezdařila kvůli mravencům (8).

Zloději, Nebezpečí, honička

Nechal auto na parkovišti. Někdo ho vykradl. Naštvaný, „už zase“. Čtyři gangsteři na motorkách. Byl jsem velmi neutrální. Žádný strach, žádný vztek. Ptám se: „Co mi navrhuje?“ (7).

V domě bez bezpečnostního zařízení. Odolný proti zlodějům, kteří procházejí zdí. Bezmocný. Měl jsem chuť je zaškrtnit. (7).

Viktoriánský dům předělaný na obchod. Konal se tam večírek, spousta svůdných žen v dobových kostýmech z počátku 19. století. Divný chlap, který chtěl velmi drahocenný šperk. Řekla jsem mu, že si ho nemůže vzít, že ho musí zaplatit. Kdo si myslíte, že jste? (6)

Honička na motorkách, děti v nebezpečí. Zjistil jsem, že děti v pořádku. Budím se úzkostí kvůli dětem. (4)

Násilí, ve vězení i s manželkou a další dvojicí proti naší vůli. Podařilo se nám přivolat pomoc. Jedeme na kole na farmu, vzbouřili jsme se. Vzali jsme si zemědělské nářadí jako zbraně. Nějaký muž popadl hrábě a udeřil jiného člověka do hlavy. Já jsem vzal vidle a bodl ho do hrudníku. Pomyslel jsem si: „Má tenzní pneumothorax a umře.“ Pocit: „buďto je zabijeme, nebo zabijou oni nás. Žádné výčitky. Neobvykle živý sen (10).

Smyslové vjemy

Když jsem držela v ruce lék, měla jsem pocit něčeho velmi starobylého, mocného a tvrdého. Když usnula, viděla africké a aztécké barevné vzory: cikcaky a šipky. Sen o neznámém muži s tmavou

nebo černou pleť, který byl průvodcem. Plavala v teplých tropických řekách. Velmi hedvábný, hladivý, senzuální pocit vody, jejíž jemné vlnky mě omývaly. Pod tropickým listovím v džungli (1).

Kupovala jsem si boty v obchodním domě. Prodavač je můj spolužák z dávných dob a pokouší se mi prodat nějaké velmi ošklivé boty. Já chci tmavě modré boty, zahlédnu jedny páskové tmavomodré sandály, velmi krásné a nepraktické. Odcházím, aniž bych něco koupila (6).

Surrealistické, smyslové vjemy

Divná nemocnice. Tmavá hala, ale žádný strach, byl přátelský a hodný. Nabídl mi víno, surrealistické. Dlouhé temné chodby při svíčce. Pocit, že je to v pořádku. Byl to čaroděj ze země Oz. Tajemný, mocný, nebezpečný člověk. Věděla jsem, že to dobře dopadne (2). Stojíme pod raketoplánem a díváme se, jak startuje, všude okolo prší oheň. Hluk, kouř. Pak jsme v raketoplánu a díváme se, jak pod námi mizí Země. Paráda! Pak jedu v autě kolem oceánu, ale není to na Zemi, je to na jiné planetě. Oceán a listí mají nezemské barvy. Surrealistické (6).

Mrtvá těla, neobvyklé, ale četla jsem o mrtvolách v novinách. Surrealistické. Hromady rozkládajících se těl. Chtěla jsem se jim vyhnout. Zlovolní duchové. Nebojím se, ale jsem znechucená. Celý další den se cítila soustředěná a spokojená (2).

Prohlížím pacientovi nohu: dívám se na tmavou oblast, z díry vyskočil pavouk. Připadalo mi to surrealistické. Divné.

Zvláštní. Nerozruší mě to. Má to tak být. Velký tmavý pavouk.

Voda, únik

Vím, že se snažím uniknout z nějaké situace, nebojím se doopravdy. Nemohu si vybavit detaily, prchavý dojem při probuzení, ale zdá se, že v tom byla nějaká voda (1).

V budově, která má vylézt do povětří, protože se do zdi naboural hořící jeep. Běžím dolů po spoustě schodů. Vidím nádrž s vodou, do které se chci namočit, ale pak vidím, že je plná hnusných ropuch a ryb napůl zahrabaných v bahně. Fujtajbl! Probudím se rozrušená, úzkostná kvůli synovi (1).

Oceán: nepamatuji se přesně, ale zřejmě v tom byl nějaký oceán nebo voda (1).

Prorocký sen: v domě s 10 mladými ženami a guruovskou postavou, je to muž. Říká nám, že planeta vybuchne. Musíme se zabít, než se to stane. Musíme sedět v lotosové pozici a ruce držet v určité mudře: prostě se podrobit smrti. Já si uvědomuji, že je to docela snadné, ale pak mě napadne: Ale já to přece nechci udělat! Ptám se jiné dívky, jestli to opravdu chce udělat, a ona říká, že ne, a tak utečeme, a mě se hrozně uleví. Utíkáme a dostaneme se k nějaké části moře, kde taje led. Skočím tak daleko, jak jen dokážu, pokouším se doskočit na ledovec, ale spadnu do vody. Je nečekaně teplá a opravdu příjemná. Chytnu se nějaké tyče a chci se za ni vytáhnout ven, ale je moc horká. I ledovec je teplý. Připlouvají ke mně lachtani – jsem šťastná (1).

Kdesi v tropech. Kamarád chytá ryby, něco chytil. Ve vodě mi u nohou plave

obrovská ryba. Chytil velkou rybu. Využít situace ke splnění úkolu. Příjemné. Teplá voda (7).

Padouši po mně střílejí. Velmi impresionistické, zvlněné pahorky, barvité. V jednu chvíli byla silnice zaplavena a všude kolem jsou strašlivě erodovaná pole s hroudami země trčícími jako útesy. Silnice neprůjezdná. Žasli jsme nad silou vody. Chtěl jsem zpátky domů, není jasné, kde vlastně jsme. Žádné emoce (10).

Témata snů:

Jídlo, pocit blaha, nebezpečí, zvířata, tropy, surrealistické scény, únava.

Bodavé bolesti, nevolnost, bolest hlavy s poruchami vidění, Starobylost.

Únava odpoledne, neměli bychom tu být, citlivost na hluk.

Nadýmání, zemětřesení, katastrofy, záplavy, absence strachu.

Schopnost zvládnout věci, snášenlivost.

Zvířata: koně, psi, kočky, králíci, pavouci, klokani, mravenci.

VIDĚNÍ

Rozmazané při bolesti hlavy > teplou koupelí. Se zavřenýma očima vidí: rychle se pohybující barevné obrazce. Bublínovitý pocit. Surrealistické, rychlé ohnivé koláže obrazů. Jako výtvarná díla Petera Maxe nebo film Žlutá ponorka od Beatles. Květiny. Velmi nepřijemný pocit. Nevozita – pohybuje nohama, když leží v posteli (6).

OBLIČEJ

Pocit protaženého obličeje, nos protažený (9).

Energie koncentrovaná v obličejí, hlavě (9).

ŽALUDEK

Anorexie a nevolnost: pozdě odpoledne a zvečera (5).

Touží po: česneku (1), špagetách (1), rýžových koláčcích (1), kořeněné a pálivě salse (1).

Hlad: ale neví na co (1), a žízeň na něco, co nemůžu vidět nebo koupit. Frustrující !! (1).

Nevolnost: při probuzení, trvá polovinu dopoledne (6), krátké po 5 minutách (7).

Bolest: hryzává v žaludku, pocit tepla, nechce nic v těle a připadá si citlivá, porod, jestli něco v těle (9).

Bolest: prudké, řezavé bolesti. Budí se ze spaní v 1 hodinu v noci > defekací (1).

Pocit tlaku a plnosti šířící se do zátylku, při probuzení (1).

ŽENSKÝ GENITÁL

Menses: začalo jeden den a skončilo další den, velmi krátké (1).

Menses: žádné křeče. Unavený, těžký pocit (5).

Sexuální energie se dramaticky vrátila v 1 hodinu odpoledne. Bradavky citlivé. Energie doposud velmi nízká (2).

GENERÁLIE

Únava: úplně ubitá, což jsem obvykle (dcera mě 3 x za noc vzbudila) (5).

Únava: odpoledne ve 3:30 (5)

Únava: poledne (5).

Únava: cítím se unavená večer, zvláště když mám kolem sebe lidi, ostatní mě snadno unaví (1).

Únava: Extrémní, nechce nic dělat, klimbala (3).

Chce se jí dělat věci zpomaleně, jako by se mysl i tělo pohybovaly hustým sirupem (1).

Odpor k přímému slunci (1), zimomřivost (5).

Pozn. redakce: Číslo v závorkách označují zkoušející osoby

Valná hromada Homeopatické společnosti

se koná 12. září 03 v 19.00, v místnosti P2 v budově Střední průmyslové školy potravinářské technologie, Podskalská 10, Praha 2. Na programu je zpráva o činnosti, diskuze a připomínky, volba výboru na další dvouleté období. Všichni členové homeopatické společnosti jsou tímto srdečně zváni.

Případy Anhalonia

Přeložila Mgr. Jana Hollanová

Anhalonium, případ č. 1:

„Spojení s Bohem“

Nancy Herrick

63 letá žena.

Silná diskolorace na nehtech u obou nohou. Začalo to na prstech u rukou, teď jsou nehty černé (2), rozpraskané (2), ztluštělé (2) a zkroucené. Palce nohou jsou citlivé.

Má na sobě růžové šaty. Otevřená a veselá.

Blondýna, mohutná, s plnými rty. „Homeopatie je báječná,“ vykřikuje. Silná, přizpůsobivá, lehká a energická.

Pozorování: Vypadá mladě. Ve vlasech má pestrobarevnou stuhu.

Žádné vrásky.

Dělá jí starosti, že ostatním musí být odporné její nehty. Schovává nehty na nohou. Přednáší o meditaci, o tiché mantře, učí učitele. „Je to vzrušující.“ Sama sebe charakterizuje jako otevřeného, odpouštějícího člověka, který rád něco dává ostatním. Má ráda lidi a cítí k nim afinitu. Má potřebu, aby ji měli lidé rádi, ale nijak silnou.

„Vyhýbám se disharmonii, konfrontaci. Intervenuji. Mí rodiče se hádali. Já jsem byla mírotvůrce a soudce. Byla jsem jediné dítě (slzy). Nechápala jsem, proč lidé nejsou hodní. Milovala jsem film. Ohromná volnost. Jsem vděčný divák. Líbil se mi Tarzan, Mauglí a romantické náměty. Eleanor Rooseveltová a Golda Meirová jsou moje oblíbené hrdinky.“

Ráda se dívá na televizi – Sherlock Holmes.

Raději je venku.

Má ráda různé zvuky, hudbu New age.

Barvy jí připadají živé.

Sny:

„Letím, pohybuji se vodou a procházím různými věcmi. Rozpouštím různé věci. Vzrušující. Teď se mi sny nezdaří.“

V roce 1972 získala Kosmické vědomí. Od té doby žádné sny. Má vizi do budoucnosti – chce pomáhat studentům. Když jim hrozí nebezpečí, instinktivně to cítí, a oni skutečně onemocní nebo zemřou. Když její manžel zemřel, věděla, že se to blíží. „Kdosi nás pozoruje, co cítíme.“ Někdo zvonil, on šel otevřít a byl probodnut. Násilníci utekli. Byl to dobrý člověk. Bylo to trauma. Stalo se to před sedmi lety, v roce 1986.

Po Kosmickém vědomí začala učit. Ve věku 24 let měla „prožitek jednoty“ – stala se součástí světla, připadalo jí, že jí srdce praskne radostí. Bůh řekl: „Pojď ke mně,“ ale ona odpověděla: „Ne, mé děti mě potřebují.“ Pak se vrátila do svého těla a truchlila nad svým rozhodnutím nejit k Bohu. „Pak jsem šestnáct let prožívala peklo. Během té doby jsem zkoušela různé organizace, abych opět našla světlo. Našla jsem jen politiku a společenský život.“

V mládí jsem neznala své místo. Vdala jsem se a měla dvě děti. Prožívala jsem dilema, jestli mám odejít, pak jsem měla

iluzi „opust' děti a nic si neber“ Myslela si, že to měl Bůh na mysli.

V roce 1972 jsem se seznámila s Maharishim. Působil jako katalyzátor. Jednoho dne jsem procházela halou a náhle do mého těla vstoupila láska – magie. Láska a moudrost. Plula jsem po schodech dolů. Magie. Všechno mi připadalo symbolické. Zůstalo to tak. Buňkám mého těla se dostalo milosti. Ve všech buňkách těla mám ten božský pocit.“

Sen:

Šachovnice. Jedna strana světlo – Bůh, druhá strana temná, a byl to také Bůh. Mé děti a mé povinnosti mě zaměstnávaly, nebyla to chyba. Poslední stadium, kterým jsem musela projít, bylo mnohem tišší. Energizace vesmíru. Teď učím učitele.

Absorbována v Boží energii. Bůh řekl: „Svět bude naplněn učiteli meditace.“ Jsem užitečná a jsem součástí lásky. Nejdůležitější součástí mého života je velká láska v každém okamžiku.

Jsem hodně emocionální. Velké emoce. Luna ve Štíru. Cítí s lidmi. Babička byla hodně duchovně založená, předčítala mi Bibli. Moudrá.

Velmi sympatizuje s ostatními. Naučila se nebýt vtíravá a všechno si příliš brát. Dostávat se do života a přírody. Výšiny jsou stále vyšší. Úroveň radosti, která zůstává. Extáze.

Truchlila pro manžela – žádný vztek nebo zatrpkllost. Děti jsou báječné, jsou si velmi blízcí.

Gastrointestinálně:

Touží po: těstovinách, mléce.

Odpor k: vlastně k ničemu, občas ke sladkostem.

Teplota:

Chladno < vlhko (1), vzpomínky na minulé životy v Indii, v jeskyních v Elefantě, žila v jeskyni.

Pocení:

Nepřilíš, cvičí, aby byla zdravá.

Energie:

Velmi silná. Zhoršuje se v noci.

Spánek:

Není normální, chvíli spí, pak je chvíli vzhůru, trochu nervózní, trochu ji bolí kosti (2). Budí se svěží po 5-6 hodinách. „I ve spánku si uvědomuji lásku a energii.“

Nový symptom:

Sliny v koutcích úst.

Plán:

Anhalonium 1M

Kontrola po třech měsících:

Žádná plíseň na nehtech nohou a rukou. Poslední měsíc vyrážka na hrudníku, občas svědí – škrábe se.

Svědění mezi prsty u nohou (2).

Nehty na nohou zkroucené (2), zelené, modré a černé.

Méně ji rozrušuje, co se děje. Lepší se studenty.

Méně se zabývá jednotlivými studenty.

Úzkostná snaha, aby se změnili, se stále zmenšuje.

Další učitelé vycházejí z její skupiny, chce je chránit.

Cítí se zodpovědná za pokroky svých studentů.

Astrologické hodnocení praví: Identifikuji se s ostatními. Pokouším se o harmonii s ostatními. Do tohoto života jsem vstoupila kvůli svému bytostnému já.

Méně se trápí kvůli studentům. To je významná změna – zlepšení, už to pro ni není naléhavé téma.

Kosti v noci nebolí – zlepšení.

S energií je na tom dobře, cvičí s činkami.

Spí mnohem lépe, protože nemá bolesti ve svalech.

Žádné sny – zlepšení.

Životy jejích studentů se vyvíjejí dobře, takže nemá žádné nepříjemné pocity.

Dojem:

Pacientčiny emocionální symptomy se výrazně zlepšily.

Poznámka: Rozlišení mezi Anhaloniem a ostatními „psychedelickými“ zdroji léků záleží na pochopení a porozumění substance jako takové, na tom, zda jde o rostlinu nebo minerál a na jemných odlišnostech, které se projevují u zkoušejících.

Anhalonium, případ č. 2:

Mezi dvěma světy

Gina Inez

Gina Inez, RSHom (NA) praktikuje klasickou homeopatii od roku 1985 v Marin County v Kalifornii.

ČÁST I – Interview

S Juanem (nejde o pravé jméno) jsem se poprvé setkala 2. března 1994 ve své ordinaci v kalifornském San Rafaelu. Je to pozoruhodně hezký muž, menší, atletické postavy. V době první návštěvy mu bylo třicet let. Má v sobě cosi pronikavého a rychlého, co je téměř elektrizující, a přitom úpěnlivého, skoro dětského. Oči má jako lasery, které vše pronikají, jsou

jasné a plné světla. Má nakažlivý úsměv. Zuby mu bíle svítí na pozadí poměrně tmavé pleti. Vlasy má ostříhané nakrátko, upravené a sčesané trochu dozadu. Pleť v obličejí se trochu leskne.

Při prvním interview jsem seděla bez hnutí a pozorně poslouchala jeho příběh. Všimla jsem si, že neví, co říci, nebo jak má začít. Hovořil o tom, jak se v poslední době odcizil své ženě, o své nové práci v oboru počítačů a komunikačních technologií, o tom, že zase chodí na setkání AA (Alcoholics anonymous). Řekl, že si hledá nové přátele, že je v poslední době zase střízlivý (už tři měsíce), a že si chce vytvořit zdravější životní styl. „Zármutek (kvůli manželství) a zlepšení zdravotního stavu (pomocí programu AA) mě dovedly (ke snaze uzdravit se),“ řekl.

Předtím Juan řekl, že přímo „hladoví po přátelství a náklonnosti.“ Cítí se izolovaný a osamělý, někdy se přímo třese těmito pocity. Dodal, že cítí, že ženám není u muže příjemná tato „potřebnost“, ale že se bojí být sám.

Především chce a potřebuje podporu své komunity (jeho skupina v organizaci AA, kamarádi v místě bydliště), to však je v rozporu s dalším jeho hybným momentem, totiž dopracovat se k vyššímu příjmu. Jisté možnosti zaměstnání se nabízejí, je to však dál od domova. Juanův názor na život je, že „nejdůležitější je duchovní život“, domnívá se, že jeho práce a kariéra se vyvíjejí dobře (to, co dělá, dělá dobře, jak řekl), ale „jiné oblasti“ jeho života jsou „opravdu nestabilní“. Nebyl si jist „čím chce být“ nebo „jak má tvořit“ sám sebe.

Povšimla jsem si Juanova nervózního smíchu a pravidelného výrazného pomrkávání. Přeskakoval z jednoho tématu na jiný a zase zpět, občas se na chvíli nervózně, pátravě odmlčel. Nejprve mluvil o svém zármutku a osamělosti, pak cosi naznačil o svých zvláštních, fantastických telepatických zážitcích – a o svém „šileném chování“, které je s nimi někdy spojeno, pak hovořil o některých svých fyzických symptomech, o tom, že by chtěl být atletičtější, pak se zase vrátil k zármutku a osamělosti.

Občas se mu třásl hlas – zněl téměř úpěnlivě. Pomyslela jsem si: „On se snad rozpláče.“ Na začátku Juanova případu jsem vnímala obzvláštní nedostatek sebedůvěry, pokud jde o jeho vztahy s ženami, zejména s jeho dnes už bývalou ženou. Tento rys byl tak výrazný a opakoval se tak často, že jsem kvůli tomuto aspektu případu, tj. zdánlivě patologickému pocitu méněcennosti, pomýšlela na *Anacardium orientale*. Odložila jsem tuto myšlenku stranou a vyčkávala, co uslyším dál.

Juan vysvětlil: Byl „osamělý, potřebný; měl strach, že bude opuštěný.“ Když byl ještě ženatý, zjišťoval, že napodobuje chování své ženy a je na ní závislý. Měla sklony k flirtování a on na ni hodně žárlil – docházelo dokonce k fyzickým konfliktům. V důsledku toho byl obviněn z násilí vůči své ženě, a byl odsouzen k veřejně prospěšným pracím a vysoké pokutě. (Řekl mi: „Do vězení už víckrát kvůli nikomu nepůjdu.“) Když ještě spolu žili, podezíral svou ženu z nevěry, ačkoli nikdy nic nepřiznala. Jednoho večera přišel domů opilý a

v záchvatu žárlivé zuřivosti „roztřískal nábytek“ v obýváku, nechal své ženě „zlomyslný vzkaz“ a částečně „roztřískal auto“, když z nervozity ve velké rychlosti naboural. Následujícího dne utratil několik tisíc dolarů, aby nahradil zničené předměty. Když ale jeho žena „vyhrožovala rozvodem“, řekl Juan, „málem mě to zabilo.“

V poslední době se „budím ráno s pocitem osamělosti, izolace.“ Chtěl by, aby se k němu žena vrátila. Cítil se od ní oddělený. Při probuzení často pláče, připadá si „bezcestný“ a nemilovaný. Také se těžko probouzí. Popisoval „podivný fyzický pocit“, a pocit, že je uvězněně někde v bezčasé dimenzi mezi bděním a spánkem“, která ho děsí temnotou a neproniknutelností.

V minulosti, zvláště kolem dvacítky, strávil nějaký čas v psychiatrických zařízeních a v rehabilitačních programech pro narkomany. Opakovaně byl diagnostikován jako schizofrenik. Od čtrnácti let se opíjel. Alkohol „akceleroval jeho emoce“. Řekl, že býval „vzteklý a osamělý“, a často omdlával. Později začal kouřit marihuanu, „krystal met“ (amfetaminy), a kokain. Také trochu experimentoval s „kyselinou“ (LSD), „houbičkami“ (psychedelickými houbami) a heroinem. Říkal, že na drogách měl tendenci být paranoidní, a postupně mu byly předepsány různé léky (haldol, lithium a thozazin), které mu měly pomoci překonat závislost na methedrinu. Nedávné odčizení ve vztahu se ženou a záchvat zuřivosti (který ho stál nábytek v obýváku), ho přivedly zpátky k programu AA, který se neúspěšně snažil absolvovat už dříve.

Juan byl synem švédské matky a sefardského židovského otce, první ze čtyř dětí. Juanův otec přijal víru a životní styl sekty Svědků Jehovových a děti vychovával v duchu přísné náboženské disciplíny. Vzpomínal si, že jeho otec byl na něho „drsný a přísný“ přinejmenším první sedm let jeho života. Jako dítě rozdával traktáty „Svědků“, které američtí čtenáři tak dobře znají, a účastnil se i dalších veřejných akcí zaměřených na šíření víry. Letmo mi pověděl o limitacích a strachu, který cítil, když vyrůstal v domácnosti svých rodičů. Svět se dělil na „věřící“ a „nevěřící“. Svět byl líčen v pečlivě proskribovaných a odměřených výrazech a strach z Armageddonu byl neustále přítomný. Juan si vzpomínal na svůj permanentní strach, že svět může skončit v kterémkoli okamžiku, že nastane všeobecný hladomor nebo planetu postihne nějaká katastrofa. To byla, jak mi Juan řekl, představa Svědků o „spravedlivém holokaustu“. Vyšší vzdělání bylo považováno za hříšné, za „d'áblovu dílo“, a Juan přitom intenzivně toužil být vzdělaný a využít svůj intelekt a představitelství. Žil jakoby napnutý na psychologickou koncepci, podle níž je tu dokonalý svět (který má teprve být uskutečněn) a svět zkažený (bylo zakázáno číst například Marxe, Junga nebo buddhistickou filozofii). Podle tohoto dogmatu dokonalý svět jednou přijde, po Armageddonu.

Otec ho „duchovně terorizoval“, jak mi Juan svěřil. Veškerá sexualita byla doma pečlivě potlačována, víra byla založena „na strachu a vině“. Zhruba před sedmi lety se Juan nakonec dokázal od-

poutat od Svědků Jehovových i od své rodiny. Začal studovat na universitě. „Připadalo mi, že pro mě není na světě místo.“ Domníval se, že byl „prvních pětadvacet let svého života“ psychicky a duchovně ovládan. Nakonec považoval za nutné obejít se bez některých výhod domova a známého prostředí, „separovat se“, aby mohl „být sám sebou... první pětadvacet let bylo plných zmatků a ovládaní.“

V průběhu dalšího rozhovoru mi Juan odhalil jistý aspekt své bytosti, který pro mě měl být nejdůležitějším vodítkem pro správné předepsání. „Mohl jsem toho tolik dokázat, dotknout se hvězd, jen kdyby mě netáhly k zemi ty problémy (se vztahy se ženami a s osamělostí)... Už léta se uzdravuju, a obávám se, že jsem minul v životě různé příležitosti (dotáhnout to někam v zaměstnání). Svět mě drtí, bojím se, že minou správnou odbočku a budu žít pomalým životem.“ Cítil se rozpolcený mezi touhou dosáhnout svých cílů v práci a uskutečnit své představy touhou po poklidném rodinném životě.

Během rozhovoru se mimochodem zmínil o své schopnosti „teleportovat po místnosti“, a tak jsem ho požádala, aby mi to bližší objasnil. Řekl, že je hodně telepatický a má hodně vyvinuté „třetí oko“. S jistým potěšením, byť poněkud stydlivě pokračova. Řekl, že jsou to zcela přirozené schopnosti, které měl vždy, kam až jeho paměť sahá. Kdykoli chce, se může pohybovat na „duchovní úrovni“, může „cestovat mezi vesmíry, přeskakovat z hvězdy na hvězdu, skákat do černých děr a vykukovat s pulzarů, kte-

ré jsou zkratkami mezi vesmíry, mohou jimi cestovat duchovní bytosti. Kdykoli se mu zachtělo, mohl cestovat v časoprostoru.

O svých zážitcích v psychiatrických institucích, když byl diagnostikován jako schizofrenik, řekl: „Vím, že je tu určitá hranice, kterou překračujete a musíte se zase vrátit zpátky... ale já mám permanentku! (ve chvíli, kdy byl hospitalizován).“ Žádala jsem ho, aby pokračoval, a Juan mi ochotně vyhověl. „Stromy jsou živé, mají – příroda má – tolik duchovní energie. Tady všude něco létá...“ Hovořil o moudrosti v oceánu, o prastaré, hluboké moudrosti země. Mluvil o své lásce k oceánu. Řekl, že vnímá „nervové síť“ mezi stromy, že dokáže komunikovat s přírodou a má „skvělé myšlenky“, které se týkají přírody. Jako malý chlapec se „tam vydával se svými (kosmickými) kamarády“, protože byl tak nešťastný se svými rodiči a cítil se tak svázaný. Doma si připadal jako v pasti, „byl nucen dívat se na život úzkou skulinou“. Cestování v kosmu mu pomáhalo překonat strach, v němž neustále žil doma.

Veškeré „pouliční drogy“, které bral, „probudily tyhle telepatické schopnosti“ a současně začal být vnímavější k energii jiných lidí. Mohl „na sebe brát“ energii druhých a „stát se“ tím, co cítili v danou chvíli. Droga speed a zejména psychedelické houby způsobovaly, že se toho do jeho mysli dostávalo příliš mnoho. Byl už tak plný vjemů, cestování v kosmu a různých představ, že ho drogy nakonec převálcovaly.

Teď, ve třiceti letech, si uvědomoval, že jeho vidění přírody se vztahuje i na

svět obchodu a financí, který si zvolil. Měl jasnou a přesnou představu nové mezinárodní komunikační sítě, která byla velmi složitá a opravdu skvělá. Z oboru počítačů, který si zvolil, už teď dokázal hodně svou bystrostí a vrozenými schopnostmi, spíše než formálním vzděláním. Juan ve skutečnosti dělal ve světě velké pokroky, a byl nedočkavý, aby mohl pokračovat dál a rychleji. Byl velmi pracovitý a pracovat na své vizi pro něho bylo nesmírně důležité. Jen jeho strachy a nejistota ho poněkud brzdily.

O svém strachu řekl: „Život je krátký. Bojím se smrti, že nebudu žít věčně, že nenajdu ženu, která o mě stojí, že nebudu úspěšný, že nebudu žít naplno, nevyužiju svůj potenciál, cítím se bržděný ve své profesní dráze („bláznivými vztahy“), mám strach, že se ode mě někdo odtáhne, jen co se seznámíme, že promeškám příležitost, že prošvihnu svůj velký sen stát se ředitelem firmy.“

Měl některé fyzické symptomy, ale i ty byly pro pochopení případu užitečné. Měl srdeční palpitace v levé části hrudníku, které se zhoršovaly kávou a stresem. Mohly se dostavit kdykoli. Od doby dospělosti míval mírné, ale úporné akné na zádech. Obecně chtěl lépe jíst a pravidelněji sportovat. Měl rád teplo, teplou vodu, vířivku s horkou vodou. Svou touhu a osamělost někdy pocítoval jako pocit prázdnoty v břiše. V takových chvílích se mu zrychlil puls a začal se třást po celém těle. Při těchto symptomech někdy pocítoval příval energie.

Celkově mi připadalo, že Juanovi dochází „nervová energie“ (nebo „adrena-

lin“, jak to sám nazýval). Celkově vzato pro něj byla charakteristická rychlost a současně váhavost.

Ke konci našeho prvního interview, když už jsem tušila, o jaký lék by mohlo jít, jsem se ho přímo zeptala na hudbu, hluk a roční období. Řekl, že miluje hudbu, ale z hluku někdy může být „našponovaný“, že ho ruší. (Ale dokáže přestat poslouchat cokoli, jak řekl.) Některá období mohou „zesilovat“ jeho nálady, tj. slunné jarní počasí působí velmi radostně, kdežto zamračené počasí působí depresivně.

Analýza

Pro Juanovu povahu je charakteristická vysoce efektivní mentální energie a jeho touha po duchovním růstu a vývoji. Člověk žasne, jakého vysoce vyspělého, energií překypujícího ducha má před sebou. Můj dojem je, že pro mého klienta bylo prostě těžké udržet krok se svou vlastní vnitřní energií. Je také pravda, že jeho visticou výchovu prožíval jako něco, co rdousí jeho kreativitu a jeho přirozené sebevyjádření. A právě to představovalo hlavní překážku v hledání svobodnějšího životního stylu.

Všechny tyto prvky v Juanově životě mohla spoutat, anebo naopak vyvolat, energie homeopaticky připraveného Pe-yotu neboli Anhalonia.

ČÁST II – Lék

V jednom skvělém článku o Anhaloniu (publikovaném v časopise Medical Advance roku 1901 a dostupném v Referenceworks) doktor J. Clarke říká: „Mysl: vědomí neobvyklé energie a inte-

lektuální síla (o níž bylo při testech zjištěno, že doopravdy neexistuje) – pocit nadřazenosti a pohody – pocit méněcennosti a deprese.“

Dr. J. Stephenson, autor Hahnemannovských provingů, 1924-59) píše (citováno rovněž z Referenceworks): „klíčovým symptomem tohoto léku je schizofrenie mezi vědomým a nevědomým životem pacienta. Jde zde o ústup od objektivní reality do vnitřního života tak bohatého a tak různorodého, že vnější svět úplně ztrácí význam. I rostlina sama nese tuto signaturu. Hlavní část jejího těla je skryta pod povrchem země neboli z mytologického hlediska v království telurických sil nevědomého světa, a jen růžové zbarvené lístky, růžové až fialové kvítky, karmínové plody a žluté tyčinky a čnělka vykukující jako hříbek (nebo housenka, zvaná indiány Nahauti Peiotl) nad zem do vzdušného, extratellurického světa mytologického vědomí“.

Stephenson dále říká: „Vizuální aberace patří mezi nejpestřejší v naší materii medic. Mimořádné jsou zvuk a dotek viděné jako barva a zcela zdeformovaná perspektiva. Vizuální dojmy mohou být tak silné, že odplaví všechny mentální funkce. Vnímání modré a zelené je intenzivnější, vnímání červené a žluté je sniženo...“

V mentální oblasti je tak široká škála symptomů, že analýza je mimořádně obtížná. Jak jsme již uvedli, nápadné je tak hluboké ponoření do vnitřního života, že vnější je téměř vytěsněn. Úplná absence vůle, takže volní procesy se stávají autokratickými, zcela odloučeny od jakékoli mentální kontroly. Najdeme zde

většinu klasických symptomů religiózních zážitků – euforii, blaženství, ztrátu vědomí sebe sama, pocit jednoty s větší realitou, a věčnou odměnu světa. Mezi bludy je i klasický schizofrenický blud, že „tváře vypadají jako masky“.

Clarke ve svém článku z roku 1901 připomíná, že hlavním rysem indiánského obřadu přípravy peyotu „...je vyvolání barevných vidin neuvěřitelné zářivosti, spojených s pohyblivými se fantastickými tvary, jejichž pohyb je do jisté míry řízen v čase hudbou. Neustálé bubnování tamtamů je nedílnou součástí indiánských obřadů. Dalšími symptomy jsou ztráta představy o čase, bolest hlavy v zátylku, pocit únavy v hlavě a nevolnost. Svalový třas, intenzivnější záškuby kolene a ztráta schopnosti koordinace. ... Jeden zkoušející zaznamenal výrazné zpomalení pulsu, lehkou mdlobu a mělké dýchání, ale nebyly zde žádné z oněch hrozných srdečních symptomů ostatních kaktusů...“

Při srovnávání léků se nabízí hlavně a především vzít v úvahu Cannabis indica. Oba léky mají společné vizionářské vlastnosti a potřebu společenství. Ale tam, kde Anhalonium ze všech sil pracuje na své vizi, Cannabis indica se spokojí s tím, že bude sedět v křesle a do nekonečna teoretizovat. Oba léky mají také společné poruchy vnímání času a prostoru a fantastické a barevné halucinace.

Většina klasických autorů uvádí také následující léky pro srovnání s Anhaloniem: Gelsemium (migréna, paralyzovaná schopnost akomodace), Belladonna, Stramonium (násilí, halu-

cinace), Picric Acid, Coffea, Coca, Opium, Platina (předměty se zdají malé a vzdálené) a Kali Phos. Já bych ještě doporučila uvážít nově vyzkoušený lék Hydrogen (expanzivní vidění a osamělost) – viz zkouška Jeremy Sherra. Stephensonův článek o Anhaloniu, který lze nalézt v Referenceworks obsahuje kromě jiného i dlouhý a velmi cenný seznam „experimentálních“ a toxikologických symptomů peyotu. *Úplné repertorium* Rogera van Zandvoort představuje Anhalonium docela pěkně. K moderním tištěným pramenům o Anhaloniu patří také *Materia medica nových léků* O. Juliana a *Synoptický klíč* Franse Vermeulena.

Ranní klasici o tomto léku nepiší, v Boerickově materii však je.

ČÁST III – Kontrola

21. března 1994 Juan dostal Anhalonium 1M. Jak sám říká, v následujícím půlroce se mu ve všech směrech dařilo neuvěřitelně dobře. V raných stádiích léčby potřeboval lék ještě jednou – byl antidotován koupelí s eukalyptovým olejem.

Zvala jsem Juana na kontroly v měsíčních intervalech. Rozjitřený emoční stav, v němž byl při prvním interview, mě přiměl, abych ho sledovala pravidelně. Při každé další návštěvě byl daleko integrovanější, soustředěnější a měl více sebedůvěry. „Chci se pohybovat ve vysoké vizi sebe sama, neustále se sám v sobě otevírat“, řekl mi při jedné z prvních kontrol. „Daří se mi to... stav utrápenosti se změnil.“ Řekl dále, že získal „kreativitu, svobodu, nadšení a se-

bedůvěru tím, že jsem nechal (svou) ženu být... prostě jsem takový, ale opravdu jsem se poctivě snažil, aby to (s mou ženou) klapalo.“

Při třetí kontrole 23. června 1994 byl Juan úplně jiný člověk. „Sehnal jsem si novou práci, strašně mě to baví a přechozí práci jsem skončil opravdu dobře.“ Vysvětlil, že bude pracovat na mezinárodním projektu pro významný bankovní dům, že bude možná pracovat v New Yorku a později možná i školit lidi po celém světě. Jeho rehabilitační program v rámci AA pokračoval dobře a měl v programu i dobrého sponzora.

„Záležitost s rozvodem“ se vyřešila a on teď pocítil novou svobodu a sebedůvěru – otevíraly se před ním možnosti. (Dosud, jak říkal, se trochu trápil a byl smutný.) Cítil se sexuálně frustrovaný. Neměl vztah se žádnou ženou nějakých osm či devět měsíců, a ve vztahu ke své sexualitě cítil onen starý konflikt a vinu, v nichž vyrůstal. Jeho pracovní motivace byla v novém zaměstnání opravdu velmi silná. „Teď už dokážu riskovat... už mě neničí ukrutný strach. Cítím se vyrovnaný, i když nedokážu říct proč.“ (!) Ze svého vlastního rozhodnutí se zbavil podpory kamarádů z okolí a starého zaměstnání: „Jsem v pořádku, to je neuvěřitelné! Už nejsem tolik místní občan (bydlel v té době na přechodný čas v prozatímním bytě), zato jsem spíš globální občan.“ Byl schopný plynule se vyrovnávat se všemi změnami ve svém životě a v práci. „Vědomě jsem se rozhodl skočit přímo doprostřed tornáda.“

„Brousím své telepatické schopnosti,“ řekl mi. Konzultoval totiž jednoho

poradce v duchovních záležitostech, aby dokázal lépe pochopit a usměrnit své nadání „vidět“.

„Mentální aktivita je pro mě velmi stimulující. Strašně rád se pohybuji v prostředí, kde je cerebrální inteligence – dává to člověku mnohem větší hříště... Teď už vím, jak najít bezpečí a klid... Věci se zjednodušují, dokážu se soustředit... V práci můžu klidně přihlížet mocenským hrátkám, ale už se nijak agresivně neúčastním té vřavy.“

Jak mi vyložil, ve vztahu k rodičům a jejich komentářům je teď velmi uvolněný. Dřív mu z nich bylo velmi nepříjemně a vůbec nemohl být s nimi pohromadě.

„Někde ve mně je spirituální úroveň vědomí, která se probouzí. Je to až o strach – vidím tak obrovský potenciál mysli a ducha. Vstupuji do celé nové dimenze bytí... Moje záchvaty zběsilosti a nervozity jsou jen letmé, sice intenzivnější než dřív, ale také rychleji odezní. Stále ještě jsem nervózní, když jedním v práci s novými klienty. Myslíval jsem si, že nic neumím, teď důvěřuji svým schopnostem.“

Můj mozek se začíná probouzet. Kdysi jsem skočil do svého mozku a schoval se tam. Teď, když se přestávám bát, tam zase začíná proudit energie.“

Několik prvních týdnů po podání Anhalonia se Juan probouzel jakoby „uzavřený ve snovém stavu“, což pro něho byl „děs“, míval „silně vizuální sny“ o své ženě, jak je s někým jiným, nebo jak ho opouští. Když se probouzel z tohoto zmučeného stavu, plakal jako dítě. Postupně přestával snít o své ženě

a místo toho začínal mít intenzivní, silně sexuální sny. Začal si sny lépe pamatovat, ale při třetí kontrole měl úplné „okno“, pokud jde o sny. „Míval jsem hodně živé sny, a pamatoval jsem si je naprosto přesně (v adolescenci a v dětství)“. Juanovo spaní se teď výrazně zlepšilo, probouzel se osvěžený.

Při kontrolách Juan referoval, že od podání Anhalonia mívá „úplné okno na 5-10 vteřin, jako by se čas zastavil (neurologická porucha?)... mívá jsem to, když jsem byl mladší. Když se to stane, dostanu se někam jinam. Dostanu se do jiné dimenze. Nic neslyším, čas se zastaví.“ (Řekl, že jeho otci se to stávalo také.) V poslední době však jsou tato „okna“ méně častá a jeho soustředění je hlubší.

Juan teď docela pravidelně sportuje, chodí běhat a posiluje. Akné za zádech se zlepšilo, po několikátýdenním zhoršení to vypadá, že brzy zmizí. Bolesti srdce se zhoršily krátce po podání léku, takže vyhledal lékaře. Vyšetření však bylo

zcela negativní. V poslední době občas mívá pocit tísně v hrudníku, není to však nic „hluboce zakořeněného“ a nevyvede ho to z míry... Emoční prázdnota v břiše je snadněji překonatelná. Mohou to /tento pocit/ katalyzovat drobné úzkosti.

Nervozita z velké části vymizela. Jeho nucený smích, mrkání a úpěnlivé otázky jsou skoro pryč. Při prvním interview měl na sobě křiklavou psychedelickou košili. Byla svítivě oranžová se zelenými proužky a rozevlátými vzory mezi nimi. Později přicházel na kontroly v dokonale padnoucím tmavě šedém obleku s vestičkou. Zcela očividně se přesunul do jiného světa.

Juan, věrný své „laserové“ povaze, se rychle přesouval do obrazu jiných léků. Půl roku po první dávce Anhalonia dostal Mercurius vivus, poté Medorrhinum. Skončil poměrně měkkým přistáním – naposledy dostal nesmírně užitečný minerální polychrest, Calcarea Phosphoricu v potenci 30c.

Navštivte homeopatické stránky na internetu

www.homeopatie.cz

Seznam českých homeopatů, diskusní forum,
články, kasuistiky, literatura, software
a mnoho dalšího.

Léčení vedlejších účinků očkování

Bohdan Vrabec

V časopisu Homeopatie č.37/03 mne zaujala zmínka o vedlejších účincích očkování. Víím, že je to závažné téma a měla by se mu věnovat zvýšená pozornost a bylo by třeba více informovat veřejnost. Zejména rodiče malých dětí by měli být pravdivě informováni o všech důsledcích očkování! Hlavně odborníci by měli pečlivě zvažovat, který druh očkování je nezbytný a účinný, a který nikoli. Proto i já uvedu příklad z mé praxe.

V listopadu 2001 ke mně přišla maminka se čtyřletou dcerou, neboť si už nevěděla rady s nepřestávající nemocností své dcery od šestého měsíce jejího života.

Hlavní potíž byla, že se jí stahovalo hrdlo a vždy musela okamžitě odjet do nemocnice, aby se neudusila. Dále dívka trpěla velmi často záněty obou uší a angíny měla téměř po celý rok. Tato onemocnění trvala tři roky a pět měsíců a stále přibývaly nové a nové léky. Dítě již užívalo tolik léků, že mu pomalu mohly nahradit stravu. Na imunologii konstatovali velmi sníženou imunitu a proto dívence přidali ještě další léky na posílení imunity.

Péče o neustále nemocné dítě psychicky i fyzicky zdecimovala nejen rodiče dívky, ale i prarodiče. Dítě nemohlo chodit do jeslí a do školky a jeho maminka do práce. Když jeli na dovolenou, museli vybírat místa, kde není daleko nemocnice a vláčet s sebou tašku s léky. Dítě muselo spát s rodiči, kteří ho stále sledovali, aby se v noci nezačalo dusit.

Rodiče měli již takový strach o život dítěte, že si maminka zavedla tabulky, kde přesně zaznamenávala data onemocnění, názvy léků a jejich četnost podávání. Mohly by posloužit jako odstrašující memento. Dal jsem si chvilku práce a spočítal, kolik druhů léků dítě využívalo. Napočítal jsem jich čtyřicet!! K tomu šestnáctkrát píchané levé a šestnáctkrát pravé ucho.

Protože se četnost záchvatů dušení zvyšovala a intervaly mezi záchvaty zkracovaly, vyhodnotil jsem tento symptom jako nejvýraznější, život ohrožující, a že ho musím léčit jako první v pořadí. Dle matčiny výpovědi se nikde v rodinách ze stran obou rodičů nevyskytovaly podobné potíže. Potíže u dítěte nastaly okolo šestého měsíce věku a to mě přivedlo na myšlenku, zda potíže nemají nějakou souvislost s očkováním. Zjistil jsem, že dítě bylo třikrát proočkováno vakcínou DTP (záškrt, tetanus, černý kašel). Porovnal jsem příznaky těchto nemocí a vyšly mi příznaky záškrtu. Co nyní dělat? Lék z vakcíny záškrtu jsem neměl, a tak jsem musel hledat náhradní lék dle pravidla podobnosti. Protože se potíže vztahovaly k hrdlu, napadly mě hadí léky. Nyní jsem se již maminky vyptával cíleně na jaké straně hrdla začínají angíny a které ucho je první zasažené zánětem atd. Matka uváděla příznaky na

levé straně, začal jsem tedy myslet na Lachesis. Lék jsem si později potvrdil v Murphyho repertoriu dle výpovědi matky o chování a vlastnostech dcery, jako její žárlivost na otce, kamarádky a převažující levostrannost. Kromě jiného mě při rozhovoru s dívkou zaujalo její vyjadřování. Stále mi vypravovala co dělá, s čím a jak si hraje a když její matka chtěla něco doplnit, musela dceru přerušit, aby se dostala ke slovu. Dívka mi vyprávěla, že jednou namalovala babičku šminkami, ale jen „decentně“ a že jí kamarád dal v parku pusku, ale „diskrétně“, prý aby to nikdo neviděl. Tyto neobvyklé výrazy vzhledem k věku dítěte (čtyři roky) mě velice zaujaly a vyhodnotil jsem je jako neobvyklý symptom, který by mohl být důležitý při výběru léku.

Poté jsem přistoupil k repertorizaci.

MYSL, žárlivost, – 3st. Hyos. Lach. Nux-v. str.839

MYSL, mluvení, vybrané výrazy, Lachesis – jediný lék! Str.744

CHOROBY, záškrt, 3.st. Apis. Ars. Brom, Kali-Bi. Kali-Chl. Lac-C. Lach. Lyc-phos. Phyt. Rhus-t. str.465

ZÁŠKRT, vlevo – 3. st. Lach. 2. st. Manc. Merc.-I-R. Lac –C. str.466

Podal jsem Lachesis 30 CH jednorázově, kuličku rozpustit v ústech a v lékárně jsem objednal Diphterotoxinum 30 CH. Popravdě řečeno jsem moc nevěřil, že by byl k sehnání, ale zkusil jsem to a doufal, že budeme mít štěstí.

Upozornil jsem matku na reverzní symptomy a řekl jí, že pokud se dostaví jí známé příznaky uzavírání hrdla, aby podala Lachesis 30 CH rozpuštěný ve vodě, který jsem jí dal s sebou domů a pro jistotu začala vše chystat pro cestu do nemocnice jako obvykle. Nemohli jsme riskovat komplikace a řekl jsem jí, že dohled lékaře je velice vhodný.

Čtvrtý den po podání léku mi matka volala, že třetí den po podání léku asi v osm hodin večer se dceři začalo uzavírat hrdlo a že jí rozbolelo levé ucho. Podala Lachesis a začala vše chystat do nemocnice jako vždy předtím. Když se už chystali k odchodu do auta, zhruba 15minut po podání léku, ke své velké radosti zjistili, že problémy dítěte odeznívají. Za chvíli úplně odezněly, a tak zůstali doma. Ještě půl hodiny byli doma připraveni na cestu, ale nikam už nejeli. Tak jsme byli celá rodina i já svědky úžasné moci homeopatie. Za dva týdny na to mi matka volala v půl osmé ráno, že dcera má teplotu 37,8 a že se jí opět zužuje hrdlo. Řekl jsem jí, ať udělá obvyklá opatření a pošle někoho z rodiny ke mně pro lék. Mezi tím jsem připravil Lachesis 9CH a určil podávání léku jedenkrát po patnácti minutách celkem čtyřikrát a po dědovi, který přijel pro lék, jsem vzkázal, ať mi zavolá a průběžně mě informuje. Za jedenáct a půl hodiny mi hlásila, že je dcera v pohodě, veselá a skotačí. Mezitím jsem měl štěstí a v lékárně jsem koupil Diphterotoxinum 30 CH. Podal jsem ho týden po léku Lachesis 9CH. Po podání Diphterotoxinu 30 CH u dívky

proběhly všechny reverzní symptomy i s vykašláváním hlenů a vysmrkáním (“čištění domu”). Za jeden a půl měsíce jsem podal Lachesis 200 CH po kterém prodělalo dvou denní angínu. Potom jsem za týden podal ještě jednou Diphterotoxinum 30 CH. Od té doby bylo dítě bez potíží a za dva měsíce jsem podal Lachesis 1M. Za další dva měsíce podstoupila dívka vyšetření na imunologii, které potvrdilo zvýšenou imunitu. Nyní je jeden a půl roku zcela bez potíží, nebrala už žádná antibiotika ani jiné chemické léky. Pravidelné kontroly na imunologii potvrzují zvyšování imunity a neužívá ani žádné léky. Lékařka na imunologii, které rodiče oznámili, že je dítě léčeno homeopaticky, sama vysadila léky a poradila rodičům, ať pokračují v homeopatické léčbě.

Mezi rodiči dítěte, lékařkou a mnou se rozvinula dobrá spolupráce.

* * *

Případ dítěte s náhlou slepotou

Ing. Petr Mojžíš

Počátkem roku 2002 mě vyhledala na radu své babičky matka se svojí desetiletou dcerou. Od babičky děvčete jsem věděl, že matka děvčete homeopatii ani jiným alternativním metodám nevěří a jen vážnost stavu ji ke mně dovedla. I kontroly po vyšetření případu probíhaly pouze přes babičku, matka již znovu nepřišla.

Případ měl velmi dramatický počátek: děvče si doma začalo stěžovat na velmi silné bolesti hlavy, náhle začala vidět pouze mlhu a přestala vidět úplně. Zpanikařila a přestala odpovídat na otázky. Stav slepoty trval asi pět minut, pak se vyzvracela, vidění bylo lepší, dále ji silně bolela hlava, nesrozumitelně odpovídala na otázky a stav si nepamatuje. Byla hospitalizována, žádná vyšetření nic patologického neprokázala a tak byla propuštěna s diagnózou migréna s aurou. Tento stav se objevil asi týden po prodělané chřipce a také bylo před vysvědčením.

Je velmi citlivá až přeúzkostná, prý až hysterická. Už měsíc předem se bojí návštěvy u zubaře. Ve škole se strašně bojí, když dostane horší známku než jedničku. Není průbojná, ve škole je velmi tichá, doma ale je hubatá. Měla záchvat paniky v tunelu a panikařila i ve výtahu. Velmi se bojí doktorů obecně. Když jí měli vyndat třísku, panikařila, zvracela a před vytržením zubu vyváděla jako by ji vraždili. Bojí se velkých pavouků a hadů. Ráda maluje, s matkou ráda vaří i myje nádobí. Ze

vzteku pláče, snadno se urazí a s nikým pak nemluví. Není potivá a kromě zmíněného stavu nebyla nemocná, ATB měla pouze jednou v životě. Spát chodí okolo 21h. Spí obvykle na bocích, střídá strany. Nejméně jednou za noc se budí, prý pocituje strach a občas přijde proto k rodičům do ložnice. Sny má hezké i ošklivé. Je stále ve stavu neklidu, tahá si prsty, prý i ve škole. Když déle čte, pálí ji oči. Má hodně kamarádek a často s nimi chodí ven. Dost často se utrhne na matku a pak je jí to líto. Hodně se uráží a je tvrdohlavá. Je dosti pořádná. Má mladšího bratra, na kterého po narození hodně žárlila.

Řešení případu:

Do repertorizace jsem zahrnul jednak charakteristické mentální rysy a samozřejmě i patologický stav při záchvatu slepoty. Zcela jednoznačně vychází lék Theridion. Lék je zhotoven z pavouka z ostrova Curacao v Karibské oblasti. Původní název pavouka *Theridion curassavicum* je nově změněn na *Latrodectus curassaviens*. Pavouk má na zádech oranžové skvrny a jeho kousnutí může vyvolat třes, chladný pot a mdlobu.

Byl tedy podán lék Ther. 200C, jednorázově. Ihned po podání léku referovala dívka babičce, že se cítí úžasně klidná. I spánek je bez buzení, zmizelo tahání se za prsty a ruce. Stav trval téměř rok, pak zase začala pacientka pociťovat neklid, lék byl zopakován ve stejné potenci a opět se dívka zklidnila a cítí se výborně. Matka se již neukázala a prý nemá o léčbu nejmenší zájem ani nadále, říká babička. Záchvat se již neopakoval.

Rubriky repertoria (Murphy):

A Zrak	NARUŠENÝ zrak, před konvulzemi – bolest hlavy, před nebo během
B Zrak	ZMATENÉ vidění – hysterie, při
C Zrak	SLEPOTA
D Mysl	ÚZKOST, obecně – hysterická
E Mysl	CITLIVÝ – bolest, na
F Mysl	HYSTERICKÉ chování
G Mysl	POLEKANÝ, snadno
H Mysl	NEKLID – činorodý

Letní workshop 2003 – Javorná

Ing. Jan Matyáš

Již tradičně začátkem prázdnin proběhl letní workshop Homeopatické akademie. Stejně jako vloni v Javorné na Šumavě. Lektori byli letos dva, a to první tři dny německý homeopat Mike Kezslar, a v druhé polovině kurzu anglický homeopat Nick Churchill. Jako vždy výborný Mike Kezslar se zaměřil především na případy vyžadující minerální léky, vysvětlil jejich témata a postup nacházení správného léku, samozřejmě v rámci celostního pohledu homeopata. Velmi přínosné bylo sledovat jej při odebírání živého případu, kdy jeho postřehy ukazovaly opravdu zralého homeopata. Jeho rady o taktice vedení případu byly obzvláště cenné, neboť vyplývaly z dlouholeté praxe a hlubokého pochopení homeopatie. Zejména úvaha na téma (ne)přebírání odpovědnosti za pacienta byla velmi zajímavá a dle mého názoru pravdivá.

Další tři dny odebíral a přednášel své případy Nick Churchill se svojí kolegyní Christianou. U jimi odebíraných živých případů byla situace ulehčena již předchozí dobře vedenou léčbou a dřívějším vhodným výběrem léků. Přesto byly případy odebrány a byly navrženy ještě další léky, z nichž zejména výběr hadího léku *Crotalus cascavella* byl velmi dobře odůvodněn. Právě postup výběru léku, dělení dle říší a skupin (čeledí) bylo značně zastoupeno v Nickově taktice při výběru léku a právě tento postup byl vhodným doplněním zaběhnutých klasických postupů hledání léku. Kristiana navíc odpřednášela Sankaranovu metodu analýzy, na níž se specializuje, a také rozbor jednotlivých druhů miasmů. K doplnění programu zaznělo také několik zajímavých případů obou homeopatů.

Právě účast dvou velmi dobrých a nám už z dřívějška známých homeopatů znamenala výrazné oživení kurzu. Stálý přísun nových myšlenek a způsobů určení léku i homeopatická taktika založená na letitých zkušenostech z praxe, nenechaly nikoho z přítomných posluchačů na pospas nudě. Semináře byly přínosem pro všechny účastníky. Příjemnou atmosféru doplňoval velmi dobrý výkon obou překladatelek, Marcely Freiové (němčina) a Kateřiny Stejskalové (angličtina).

Kromě vlastního kurzu zde bylo také několik dalších aktivit na vyplnění volného času – přednáška paní Marie Fibichové o kineziologii, šamanské bubnování pro zájemce, sledování případů řešených na dřívějších kurzech a jejich současný stav (většinou se daří lépe) nebo večerní posezení u táboráku s kytarou. Pro chvíle volna byla okolo krásná Šumava či hotelové vybavení jako sauna či kulečník. Nebo nedaleký bazén pro otužilé a blízko něj místní hospůdka, kde bylo možno strávit večer. Ubytování bylo příjemné, takže k absolutní spokojenosti snad jen některým chybělo lepší pochopení pojmu „vegetariánská strava“ zdejší kuchyní. Celý kurz byl však organizačně zajištěn velmi dobře a po odborné stránce přínosný, a za to je potřeba poděkovat jeho pořadatelům – manželům Čehovským.

Nick, Kristiana a Kateřina v akci

Kurz autopatie I.

Metoda, vedení rozhovoru, stanovení vhodné potence, příprava potence z vlastní sliny, sledování vývoje případu, opakování preparátů, filosofie, rozборы videopřípadů, diskuse.

Termín: Sobota 4. 10. 03 9 - 18 h

Místo konání: Gymnázium Botičská (Botičská 1, Praha 2)

Lektor: Mgr. Jiří Čehovský

Cena: 600 Kč

Informace – tel.: 257 899 251, e-mail: alterceh@post.cz